

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Dvajset tisoč članov v J. S. K. Jednoti je lepo število, toda 25,000 bi se slišalo še lepše!

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Accepted for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 25 — ŠTEV. 25

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, JUNE 19TH 1929 — SREDA, 19. JUNIJA 1929

VOL. V. — LETNIK V.

TEDENSKI PREGLED

V ZVEZNEM KONGRESU bila končno sprejeta in od predsednika podpisana predloga, ki določa ljudsko štetje leta 1930 in temu sledečo razdelitev kongresnih okrožij, ki bodo odgovarjala za prebivalstva. Sprejeta po predsedniku podpisana tudi predloga v odopomočnem smislu.

Po novi imigracijski postavi, stopi v veljavo 1. julija, je bila skupna naseljenost države od 164.000 na 150.000. Nemčije, Irske in Skandinavskih držav so zmanjšane za polovico, medtem ko kvota Angliji skoro podvoji. V Jugoslavije je zvišana nekaj malega. Predsednik je želel, da za enkrat določbe glede naseljevanja, ne bi mu novi načrt ni zdel pravičen, niti pravičen, toda se ni oziral na njegove posledice.

ČARLES G. DAWES, bivši podpredsednik Zedinjenih držav, ki je bil imenovan ameriški poslanikom v Angliji, je prišel na svojem prihodu iz Anglije, da bi se srečal z ministrom predsednikom republikanske stranke, ki se zavezuje za zmanjšano proračun, potem dogovor s Zedinjenih držav.

ZDRAVNIŠKI NASVETI

(Piše dr. F. J. Arch, vrh. zdravnik J. S. K. Jednote).

Zgodnji znaki jetike.

Človek bi mislil, da tuberkuloza, usodna kakor je, in kolikor trpljenja, žalosti in bede more povzročiti v družini, ne daje nobenih prilik za rešitev. Toda da nam priliko, in ta je, če pojav jetike dovolj zgodaj opazimo, in če se prizadeta oseba takoj posluži pravega zdravljenja. Na ta način se v večini slučajev zamore bolezen ustaviti in življenje prizadetih oseb rešiti. Potrebna pa je takojšnja akcija. Včasih prav kratka doba pomeni razliko med ozdravljivostjo in neozdravljivostjo, med življenjem in smrtjo.

In zopet bi človek mislil, da bi se taka nevarna bolezen morala spoznati takoj v svojem začetku, toda temu ni tako. Ena vrsta jetike pride včasih kot akutna, hitro se razvijajoča in lahko opazljiva bolezen. Taki slučajji so navadno usodni, pa so k sreči redki. V večini slučajev pa je pojav jetike počasen, prekanjen proces, zato vzame tedne, včasih celo mesece, predno prizadeta oseba občuti, da je kaj dosti ali sploh kaj narobe z njenim zdravjem. Pazno oko pa bo gotovo znake nevarnosti opazilo. Navzočnost teh znakov zahteva skrbno zdravniško preiskavo. Na ta način se more bolezen zaslediti v začetnem stadiju, in se pričeti z zdravljenjem, ki bo imelo dobro možnost uspeha.

Eden znakov nevarnosti je trdovraten kašelj. Res je, da vsak kašelj ne pomeni jetike, kakor je res, da vsak jetični bolnik ne kašlja v začetku bolezni, toda trdovraten, dolgo trajajoč kašelj je vedno sumljiv. Vsak kašelj, ki traja nad en mesec ali šest tednov, posebno jutranji kašelj, bi nas moral napotiti k zdravniški preiskavi.

Drugi znak nevarnosti je izguba teže. Tudi to, kot kašelj, ne pomeni vselej jetike, toda naraščajoča izguba teže je nenaravna, in treba je poiskati vzrok za ta pojav. Če se k izgubi teže pridruži še trdovraten kašelj, pomeni to mnogo.

Tretji znak nevarnosti je pljuvanje krvi. To sicer ni navadni zgodnji znak, toda včasih se pojavi. Tudi nikakor ne pomeni v vseh slučajih navzočnosti jetike, kajti kri lahko pride od koderkoli v ustih, nosu ali grlu. Vendar je to nenaraven pojav, zato bi se imelo vzrok krvavenja skrbno preiskati, že z ozirom na možnost jetike.

Nadaljni znak, ki je večkrat zavajajoč, je neprebava, ki je trdovratna in navidezno brez vzroka, in pa izguba teka. Navadno je vzroke neprebave lahko najti in odpraviti, toda če običajno zdravljenje ne pomaga, posebno pri mladih ljudeh, je morda to usoden znak jetike, in je priporočljivo, da se prizadeta oseba podvrže natančni zdravniški preiskavi.

Najbolj važen znak nevarnosti pa pomeni že več kot sumljivo. Ta znak je, če se telesna gorkota prizadete osebe vzdigne dnevno popoldne ali zvečer. Žal, da je to zvišanje gorkote večkrat premajhno, da bi vzbudilo pozornost. Morda znaša le eno stopinjo ali le pol stopinje, toda to zvišanje gorkote je pomembno. Navadno je ta znak jetike združen še s katerim drugim prej navedenih znakov, in v takem slučaju so znaki jetike jasni. Zvišanje telesne gorkote (Dolge na 2. strani)

KDO JE ODKRIL AMERIKO

Kdo je odkril ameriški kontinent? Ali je bil Kristof Kolumbus prvi pomorščak, ki se je drznil prepluti atlantski ocean? Ni morda on sledil vzgladu drugih drznih duhov pred njim?

Z drugimi besedami: Ali je bilo odkritje Amerike posamezen čin enega samega velikega pomorščaka ali pa rajše nekaj, kar se je postopno vršilo, pričemur Kolumbova vožnja je bila le pomembnejši čin?

Tekom zadnjih desetletij je bilo "odkritje ameriškega kontinenta" predmet precejšnjih sporov med zgodovinarji. Mnogo gradiva se je nabralo, da se podpre trditve v vsaj dveh odkritjih poleg Kolumbovega in pripozna zgodovinska resničnost istih. Jako idealiziran kip Leif Ericsona, odkritelja nekega dela Amerike, okrajuje neko glavno ulico v Bostonu in posnetek tega kipa ameriške kiparice Anne Whitney je postavljen v Milwaukee; tudi Chicago ima spomenik tega legendarnega odkritelja in vodje Vikingov, drznih norveških pustolovcev, ki so s svojimi malimi čolni pluli na rop v najbolj razdaljene kraje. Ne tako številni, ampak enako navdušeni so pristaši spomina Martina Behaima, velikega nemškega zemljepisca in potovalca, ki je baje došel v Južno Ameriko v letu 1483.

Najnovejši arheološke raziskave so prispel k temu, da je nastala druga dodatna in jako dalekosežna teorija — da namreč ameriški kontinent je bil odkrit in zopet odkrit v raznih zgodovinskih časih in da so odkritelji došli prvič v severni del Amerike, potem v Južno Ameriko in Centralno Ameriko.

Vožnja Leif Ericsona.

Zgodba Leif Ericsonove vožnje se poglavitno naslanja na takozvane "sage." Sage (saga) so narodne pravljice Skandinavcev, spisane na otoku Islandskem v 12. stoletju. Kakor vsi narodni spisi, vsebujejo zmes bajeslovja in zgodovinske resnice. Te sage in tudi drugi viri nam povedo, da Leif Ericson, sin Rdečega Erika, norveškega kolonizatorja Grenlandije, je približno leta 1000 odplul na široko morje, da odkrije nove dežele. V sled velikih viharjev v severnem Atlantiku je bil zagnan daleč proti zapadu, dokler ni končno prišel do obali dežele, ki je ni poznal. Točka, kjer se je Ericson izkrcal, je bila morda obal Labradorja ali kaka pokrajina bolj proti jugu.

Par let kasneje so tri ladje, pod poveljstvom Thorfina Karlsefne s 150 možmi odplule, da poiščejo pogrešenega Ericsona. Ga niso našle, ali so priplule do drugih pokrajin Novega sveta. Neka saga navaja tri razne naselbine Vikingov v Novem svetu: Helluland, Markland in Vinland. Thorfinn Karlsefne se je povrnil na Islandsko tri leta kasneje in vest o odkritju nove dežele se razširila po vsem skandinavskem severu. V sled tega je prišlo do mnogih drugih voženj. Spisi omenjajo eno v letu 1121, ko je škof Gnutson odšel "iskat Vinland." Zanjči se Vinland imenuje v pripovedi o neki ladji, ki se je vrnila iz Marklanda (morda Newfoundland) leta 1347.

Sage o Vinland vsebuje opis pokrajine, ki so jo Vikingi videli, in domorodcev, s katerimi so prišli v dotiko. Te zadnje (Dolge na 2. strani)

LEP OBICAJ

V Bury St. Edmunds na Angleškem stoji stara Mariji posvečena cerkev, ki je bila prvič zgrajena leta 633, in leta 1032 nadomeščena s še sedaj stoječo katedralo. To samo na sebi ni nič kaj izrednega, kajti širom Evrope je mnogo zelo starih cerkev, samostanov in gradov.

Gori omenjena cerkev pa je sloveča radi starega običaja, ki je menda edini svoje vrste na svetu. Vsako leto enkrat se namreč vrši tam posebno slovesno cerkveno opravilo, pri katerem ni le nobene kolekte, ampak vsak izmed navzočih dobi v dar en šiling, kar odgovarja v sedanjih vrednostih približno 25 centom ameriškega denarja. To pa še ni vse. Po cerkvenem opravilu so vsi verniki povabljeni v zraven stoječo Guild dvorano, kjer so postreženi z okusnim pecivom in dobrim angleškim pivom do mile volje.

Šilinga, jedi in pijače je deležen vsakdo, ki se na dotično nedeljo udeleži cerkvenega opravila, brez ozira na to, če je domačin ali tujec. Ob tisti priliki je cerkev tudi vselej natlačeno polna, dasi ima nad dva tisoč sedežev.

Zanimivo je, da ljudi ne privabi toliko tisti šiling v gotovini, kot pecivo in pivo. Pred nekaj leti je uprava cerkve na pozive reformaterjev prenehala servirati pecivo in pivo, in obisk je zelo padel. Vikar Sandford je, kljub protestom, zopet vpeljal staro navado, in obisk cerkve je od takrat zopet stoprocentno, na tisto srečno nedeljo, seveda.

Ustanova, iz dohodkov katere se vernikom enkrat na leto plača po en šiling za prisotovanje cerkvenemu opravilu, datira iz leta 1481, torej je že nad 400 let stara. Poklonil jo je v ta namen dotični cerkvi bogataš, Mr. Jankyn Smyth.

Druga ustanova, iz dohodkov katere se plačujejo izdatki za pogoščenje vernikov s pivom in pecivom, izhaja iz leta 1625, ter je dar človekoljuba Thomasa Brighta. Tako po več kot 300 letih Thomas Bright še vedno pogoščuje lačne in žejne vernike.

Omenjena katedrala ima še eno ustanovo, iz katere se plačuje mežnar, ki vsak večer zvonijo večernico. Ta ustanova datira iz leta 1509 in jo je cerkvi poklonil John P. Fay. Ta ustanova ima svojo zgodovino. Fay se je bil nekega mrzlega, viharnega večera na lovu izgubil v močvirjih tamkajšnje okolice.

Brez cilja je taval po mokrem gozdu, in že so mu pešale moči, ko je zaslišal večerno zvonjenje iz zvonika omenjene cerkve. To mu je dalo pravo smer in mu je rešilo življenje. Večerno zvonjenje se od takrat redno vrši že nad 400 let. Le tekom svetovne vojne je bilo prekinjeno radi sovražnih zrakovolavov, da bi jim ne služilo za smer.

Vikar Sandford meni, da sta imela prej omenjena filantropa starih časov boljše ideje, kako si ohraniti lep in hvaležen spomin pri poznejših rodovih, kot tisti bogataši, ki si nagrmadijo velikanske kupe kamenja v obliki dragih mavzolejev nad gomilami. Ustanovi Smitha in Brighta se nanašata na pravo in vsakemu umljivo dobrodelnost, ki je tekom stoletij izzvala tisoče odkritosrčnih priznanj. V prejšnjih časih je šiling za marsikaterega reveža tudi de- (Dolge na 2. strani)

PLAVAJOČI OTOKI

Blizu Wilmingtona, Delaware, gradijo delavci čuden železen stvor, ki bo nekake vrste plavajoči otok, na katerem bodo mogli pristajati aeroplani na poletih preko Atlantika. Prvi teh čudnih otokov se bo imenoval "Langley." Dogotovljen bo približno v šestih mesecih, nakar ga bodo vlačili parniki potegnili nekako 325 milj od New Yorka na morje in ga z močno verigo zasidrili k morskemu dnu. Tam, na polovici pota med New Yorkom in Bermudo, bo tvoril Langley udobno pristajališče za aeroplane.

Umetni otok Langley bo zgrajen docela iz železa in jekla, tehtajoč okoli 8.000 ton, dolg 1.200, širok pa 400 čevljev. Ogrodje, katerega večji del bo v vodi, bo zgrajeno iz votlih železnih pokončnih valjev, katerih gornji del bodo tvorili "tanki," ki bodo napolnjeni z vodo ali kurivom in bodo kot taki vzdrževali ravnotežje. Spodnji deli ogromnih železnih valjev (15 čevljev v premeru) se bodo končevali v druge "tanke," ki bodo za vzdrževanje ravnotežja napolnjeni z železno rudo. Teh pokončnih železnih kolon bo 52 in bodo oddaljene druga od druge približno 100 čevljev. Pravo pristajališče ali platforma bo vrhu teh kolon, nekako 70 do 80 čevljev nad vodno površino. Morski valje ne bodo butali ob platformo, ampak pojdejo brez škode spodaj med redkimi železnimi kolonami.

Pristajališče na vrhu bo dolgo 1200 čevljev, široko v sredini 400, na konceh pa 200 čevljev. Tam bodo tudi hangarji za aeroplane, popravilnice, restavracije, trgovine, stanovanja za uslužbenice in potnike in razni drugi prostori. Osobje na "otoku" bo število kakih 80 oseb in stanovanjskih prostorov bo še za nadaljnjih 40 oseb.

Ta umetni otok, katerega graditev vodi inženir Edward R. Armstrong, bo veljal približno podlrgi milijon dolarjev. Letalci bodo mogli na svojih poletih med New Yorkom in Bermudo na Langleyu pristati, nabaviti si gorivno in izvršiti morebitne popravke na letalih.

Langley bo zgrajen in pritrjen na svojo postojanko na morju približno v šestih mesecih, nakar bo šest mesecev na preizkušnji.

Ako se bo izkazal tako, kot Armstrong pričakuje, zgrajenih bo še nadaljnih sedem umetnih otokov, ki bodo služili za počivališča aeroplanov na poletih med Ameriko in Evropo. Ta veriga se bo vlekla proti Evropi v jugovzhodni smeri, in sicer preko Azorskih otokov. Ta pot je sicer precej daljša kot severna, direktno proti vzhodu, toda je varnejša in ugodnejša za potovanje, ker na južni poti ni ledenikov, niti prevelike megle, ter je vreme ugodno za polete skoro v vseh letnih časih. Med Langleyem in Azori bodo nameščeni umetni otoki "Chanute," "Wright," "Maxim" in "Hargrave." Od Azorov se bo črta umetnih otokov obrnila severovzhodno, in tam bodo nameščeni "Hanson," "Phillips" in "Farman." Vseh umetnih otokov bo torej osem, eno počivališče vmes pa bodo (Dolge na 2. strani)

GLASOVI Z RODNE GRUDE

Amerikanec našel smrt v Krki. Iz Krke pri Vavti vasi so potegnili moško truplo. Utopljenec je tekla kri iz ust — znamenje, da ni bil dolgo v vodi. Neznavec je imel pri sebi zlato uro z verižico v listnici bankovec za 1000 Din. Kakor so dognale poizvedbe, je utopljenec 28 letni Franc Anžlin, doma iz Mačkoveca, občina Dvor, ki se je nedavno vrnil domov iz Kanade. Ker obstoji sum, da je bil izvršen moral se dožene, kakšne smrti je dojal mladi mož umreti.

Pred splitsko poroto se je vršila obravnava proti 17-letni deklici Danici Turkovičevi iz Lečevce. Meseca februarja se je Danica kepala s svojim ljubimcem Nikolo Turkovičem. Pri kepanju je namesto snežne kepe dvakrat vrgla manjši kamen. Po nesreči je kamen zadel Nikolo tako nesrečno v sence, da je mladenič naslednjega dne v bolnici umrl. Danica je pri obravnavi s solzami v očeh zatrjevala, da ni imela namena raniti svojega ljubimca in je obžalovala nesrečni slučaj. Porota je Danico soglasno oprostila.

V Vrbljenju pod Krimom je tamkajšnji posestnik Franc Bežalj pri odkopavanju zemlje za novo klet našel na lončeno posodo, v kateri je našel 43 srebrnikov in sicer beneških tolarjev z letnico 1660, šmarnih tolarjev ter srebrnikov iz dobe cesarja Leopolda. Lončena posoda s srebrniki je bila zakopana približno pol drugi meter pod površino.

Angleški književnik Bernard Shaw, ki se nahaja že nekaj dni v Jugoslaviji, se mudi sedaj v divni Boki Kotorski, kjer z velikim zanimanjem proučava kotorske starine. V sloviti katedrali sv. Trifuna se je mudil več ur z našim arheologom profesorjem Stjepančevićem. Zanimivo je, da je siloval angleški književnik izraziti željo, da bi bil rad fotografiran pred portalom glavnega vhoda v katedralo. Njegovi želji se je ustreglo. "Vaše starine," je izjavil Shaw spremljevalcem, "so prava zakladnica. Pisal bom o tem, ko se vrnem v domovino."

Nedavno je skušala izvršiti samomor dijakinja srednje tehnične šole v Beogradu Milena M. Na progi med glavnim kolodvorom in Topčiderom se je vrgla pod osebni vlak. Njen skok pod vlak pa je bil tako srečen, da se ji ni skoraj nič zgodilo. Obležala je sredi med tračnicama in čez njo je šel cel vlak, odrezalo pa ji je samo palec na desni nogi. Rešilna postaja ji je nudila prvo pomoč, nakar je kandidatinja smrti odšla sama domov. Umoriti se je hotela baje iz nesrečne ljubezni.

Sedemdesetletnica smrti bana Jelačica. Te dni je poteklo sedemdeset let od smrti hrvatskega bana grofa Jelačiča. Pri tej priliki se je ob Jelačičevem grobu, ki se nahaja v njegovem dvorcu "Novi dvor" v Zaprešiću v zagrebški okolici, priredila spominska svečanost, kateri so prisostvovala razna kulturna in nacionalna društva iz Zagreba.

VSAK PO SVOJE

Prihodnji teden bo Kres, ki je moj najljubši praznik. Računano od Kresa naprej, nas še tri mesece ne bo zeblo, če pojde po sreči.

Na mednarodni tekmi krasotic, ki se je završila pretečeni teden v Galvestonu, Texas, je odnesla prvo nagrado in naslov "Miss Universe" Miss Louise Goldarbeiter iz Avstrije. Kakor povsod po svetu ima tudi pri tekmi krasotic zlato svojo besedo.

V mestecu Ripon, Wis., se nedavno pravoverni republikanci obhajali demantni jubilej ustanovitve republikanske stranke. Pri tej priliki je obilno tekla pijača, ki vsebuje nad pol procenta alkohola, zato so federalni prohibicijski agenti skupščino razgnali in aretirali nekaj udeležencev. Kot je videti, začela je republikanska stranka, ki je na vladi, pometati najprej pred domačim pragom. Ako bo nadaljevala s tem "plemenitim poskusom" v svojih vrstah, bodo mokri pristajali drugih strank lahko brez skrbi vsaj za par generacij.

Kdor ni imel prilike se udeležiti svetovne vojne, pa je radoveden, kako se človek počuti v "no man's land" ali vsaj v neposredni bližini bojne fronte, naj se gre sprehajati na fronto pri Detroitu, kjer se pokajo butlegarji in obrežni stražniki.

Pri neki predstavi, ki se je nedavno vršila v Chicagu, je stopila na oder simbolična oseba, se zavzeta ozirala okoli in povdarjala, kako da je vse v rožicah. Slavno občinstvo pa nikjer ni videlo najmanjše rožice. Deleгатinja, ki mi je to storijo povedala, je neuradno pristavila, da ne ve, če je mišična oseba sama bila v rožicah ali je tako sodila o navzočem slavnem občinstvu.

Profesorju Rogersu v državi Massachusetts, ki je svetoval študentom, naj se ne ozirajo za stenografkami, ampak naj se ženijo s hčerkami svojih "bossov," ugovarja neki sovražnik bossov, da je preveč si nakopati kar dva bossa iz ene družine.

Milijonar Durant javno demantira vest, da je izgubil dvajset milijonov dolarjev v špekulacijah na Wall Streetu. Prava reč. Velika večina nas je tako "pametnih," da nismo izgubili niti 20 dolarjev.

Neka sadjarska zadruga v Yakimi, Wash., je nedavno sklenila z neko londonsko tvrdko potom telefona pogodbo, da ji preskrbi 500 vagonov jabolk in hrušek letno. Cena bo znašala nad pol milijona. Tako se dela business po ameriško.

V Akronu, O., živi 104 leta stara ženska, ki je še vedno zdrava in čvrsta. V razgovoru s časniškimi poročevalci je dejala, da kdor hoče dočakati tako starost, mora rabiti pamet. To je vse lepo, toda kaj naj počno tisti, katerim je prej zmanjka? In kakšno pamet ima želva, ki živi po 300 let in več? A. J. T.

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. V. 83 NO. 25

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA

Razpis izrednega asesmenta v dvadrolarski sklad bo brezdvomno podvržen številnim neugodnim komentarjem. Toda drugega izhoda ni. Deficit, ki je nastal v tem skladu, obstajal je že koncem meseca decembra 1928, to se pravi, da že takrat nismo imeli zadostne, oziroma po pravih predpisane rezerve v tem razredu. Upali smo tedaj, da se bo ta sklad s pričetkom novega leta na podlagi zvišanega asesmenta pričel zboljšavati, pa smo se motili. Pojavila se je naenkrat zoper influenca, ki sicer ni zahtevala toliko žrtev kot pred desetimi leti, a nam je procentuelno povzročila več bolniških slučajev, kot epidemija v letih 1917-1918. Kot razumem, je bilo letos samo v januarju nad pet sto bolniških nakaznic, meseca februarja pa jih tudi ni bilo veliko manj. Ta nepričakovani udarec in pa dejstvo, da smo pričeli poslovati v tem letu z deficitom v tem skladu, sta torej vzrok njegovga sedanjega položaja. Pa tudi to ni edini vzrok. Prispevalni vzrok je tudi — simulacija, največja podlaga simulaciji pa je brezposelnost. Brezposelnost je v marsikem slučaju podaljšala bolezen in marsikaka bolezen je bila podaljšana tudi radi slabega in površnega nadzorovanja od strani bolniških nadzornikov. Značilno je tudi to, da v doba takozvane prosperitete je veliko manj bolniških slučajev, kot pa v časih depresije.

Naj mi nikdo ne zameri, ako omenjam simulacijo. Simulante ima naša jednota in imajo jih tudi druge slične organizacije. Simulacija je največje zlo pri podpornih društvih. Bodimo odkritosrčni v tem. Največ poguma pa dajo simulantom brezbrizni in površni bolniški nadzorniki.

Nekoč se je izjavil neki uradnik pri eni drugi slovenski podporni jednoti, da so tam nekateri člani premalo lojalni. To je slučaj tudi pri nas. Najbolj lojalni član organizacije ni tisti, ki redno plačuje svoje mesečne asesmente in ni bil še nobenkrat bolan, ampak tisti, ki je nevtrajšljiv, pogumen, nepristranski dovolj, da čuva koristi jednote ob vsaki priliki, in ki ne dopusti, da bi kdo izkoristil jednoto. In ta naloga je dana društvenim bolniškim nadzornikom. Naši bolniški nadzorniki bi morali biti bolj strogi, bolj natančni in bolj pogumni. Pri izvrševanju svojih dolžnosti bi nikakor ne smeli pvoštevati prijateljstva, kajti princip bratstva in medsebojne ljubezni ter kooperacije je večji od principa prijateljstva in prijateljskih odnošajev. Svojemu prijatelju si upravičen in lahko daš to, kar je Tvojega, toda kadar razpolagaš z edinstvenim premoženjem, torej z blagajno, v katero prispevajo revne vdove in otroci, ostareli in onemogli delavci, Tvoji sobratje, Tvoje sestre, takrat moraš postopati drugače; daj samo tistim, ki so do podpore upravičeni. Mi smo bratska podporna organizacija, naša blagajna obstoji iz žuljev delavstva, in tisti, ki vedoma dovoli, da se blagajno našo izkorišča, je slabši od njenega izkoriščevalca.

Nekateri člani trdijo, da so naši asesmenti za bolniško podporo prenizki; jaz pravim pa, da so še previsoki. Ako bi bili mi v resnici to, kar naša organizacija predstavlja, namreč pravi bratje in sestre, ako bi ne izkoriščevali naše blagajne, ako bi ne bili tako popustljivi, malomarni in prijateljsko-naklonjeni v izvrševanju naših dolžnosti kot društveni uradniki in bolniški nadzorniki, tedaj bi ne bilo treba razpisovati posebnih ali izrednih asesmentov. Dokler bodo pa nekateri člani pojmovali bratstvo na ta način, da bodo pri vsaki priliki skušali jednotno blagajno izkoriščevati, in dokler bodo nekateri krajevni uradniki v tem pogledu še v nadalje tako tolerantni, kot so bili do sedaj, toliko časa bo ostal položaj neizpremenjen, in edina remedura, ki jo imamo na razpolago sedaj, in ki jo bomo imeli na razpolago v bodoče, bodo — izredno naklade. Simulacijo ne bodo odpravile izredne naklade, odpraviti se jo zamore, vsaj deloma, potem poguma in nepristranosti krajevnih bolniških nadzornikov.

Z bratskim pozdravom,

ANTON ZBAŠNIK, predsednik JSKJ.

KRESNA NOČ

V kresni sem noči za tihe

zvezde srebrne sejal — jasnin

luna blesteča na poljih

nebeških

zivala beli je val.

Pojdem, zdaj pojdem po čisto

hej, po kraljičico zvezd,

polje se bliskalo bo in zorelo —

koliko jasnih je cest!

(Cvetko Golar).

IZ URADA GL. TAJNIKA KRESNIČJE IN PRAPROT

(A. J. Terbovec).

Z dnem 30. junija se zaključijo prvo polovico fiskalnega leta 1929. Članstvo se uljudno prosi, da točno plača društvene in jednotne prispevke, da bo mogoče pravčasno zaključiti račune in knjige. Pravila namreč določajo, da so društva podvržena kazni v znesku \$5.00, ako ne pošljejo asesmenta na glavni urad ob določenem času. Asesment ima biti v glavnem uradu zanesljivo do 30. junija.

Ker je opuščen asesment v mladinskem oddelku za mesec junij in julij, želim sporočiti, da bodo vse morebitne razlike v asesmentu od meseca maja poravnane meseca avgusta. Za mladinski oddelki naj se ničesar ne pošilja v prihodnjih dveh mesecih; meseca avgusta bo vse urejeno kar se tiče razlik, to je, če je bilo premalo ali preveč poslano za mladinski oddelki.

Z bratskim pozdravom
JOSEPH PISHLER,
gl. tajnik.

ZDRAVNIŠKI NASVETI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

večasi spremlja občutek slabosti ali utrujenosti, kar napravi znak še važnejši.

Preprečitev jetike pri vsaki osebi je možna le, če se njeni znaki opazijo dovolj zgodaj. Zato je priporočljivo obdržati v spominu zgodnje znake tuberkuloze, ki so: izguba teže, zvišanje telesne gortke popoldne, kar morda spremlja občutek slabosti in utrujenosti, ali pa ne, izguba teka, pomanjkanje energije, s kašljem ali brez istega. Če obdržimo te znake v spominu, pomagali bomo mnogo v boju proti tej takozvani beli kugi, zmanjšali bomo njene napade, in kar je največ, znižali število smrtnih slučajev.

LEP OBIČAJ

(Nadaljevanje iz 1. strani)

narno precej pomenil, ker je imel nakupovalno vrednost približno enega današnjega dolarja. In končno sta ustanovi pripomogli, da je cerkev vsaj enkrat na leto polna.

Tudi v Zedinjenih državah bi z odprtimi rokami sprejeli par sto takih filantropov. Zaradi kvodrov bi se verniki in neverniki sicer ne drenjali preduho v cerkve, toda dobro prosto pivo bi bilo nekaj drugega. Ako se Volsteadova postava omili v toliko, da bo dovoljevala lahka vina in pivo, si morda Rockefeller mlajši domisli in zgradi trajen spomenik s kakšno podobno ustanovo.

PLAVAJOČI OTOKI

(Nadaljevanje iz 1. strani)

tvorili Azori. Med seboj bodo oddaljeni 325 do 375 milj, kakor bodo dopuščale prilike za zasidranje. Od zadnjega umetnega otoka "Farman," ki bo najbližje Evropi, bo približno enako dolg polet na Irsko, v Anglijo, v Francijo ali v Portugal.

Ko bo dogotovljena veriga umetnih letalskih pristajališč na umetnih otokih med Ameriko in Evropo, računajo, da bo mogoče izvršiti prekoceanski polet z 20 ali 30 potniki najkasneje v 36 urah. Veliki parniki rabijo za pot preko Atlantika pet ali šest dni. Ako se načrt obnese, bo v dogledni bodočnosti potovanje preko Atlantika skrajšano za štiri ali pet dni.

Moderna znanost res ne prizna nobenih mej in zaprek.

KDO JE ODKRIL AMERIKO

(Nadaljevanje iz 1. strani)

so zvali "Ekinlings," to je ljudi, oblečene s kožami ali kožuhovimi odejami. Sploh sage vsebujejo precej realističnih opis ameriške čarobne dežele, ko je le Indijane tukaj zivel.

Pred kakimi 50 leti so blizu Sandefjorda na Norveškem iz-

Kres je zame najlepši čas v letu, ker takrat je solnce na višku svoje moči, in narava v svojem najlepšem. Če bi bilo po mojem, imeli bi Kres od 1. januarja do 31. decembra. Ni čuda, če ljudstvo pripisuje Kresu bajne moči, večinoma vse lepe in dobrotne, saj takrat preplavlja naravo morje solnca, takrat nas opajajo s svojim sladkim vonjem tisoče re vrtnice, takrat zaduhti tajni praproto cvet, takrat zažare kresnice kot meteorji, in takrat vzdigne proti nebu svoje snežnobele baklje ivanjske roža ali kresniče.

Nedvomno vsi veste, kakšno je kresniče, ki cvete o Kresu. Najraje raste po prisojnih rebrih, kjer so plazovi zemljo odkrili in razrahljali. Skore grmu podobna rastlina, ki se v jeseni posuši do korenin, požene o Kresu krasne, velikim metlicam podobne, bele cvete. Kot mehki, beli plameni nevidnih kresov plamenijo ti cveti iz poletnega zelenja.

V mnogih krajih Slovenije je kresniče tako potrebno za pravilno praznovanje Kresa, kot so pirhi potrebni za Veliko noč. Na večer pred kresnim dnem treba je natrositi kresniča in praproto po družinski sobi in kuhinji, in tudi živini se nastelje s tem. To pa še ni vse. Vsaj po en cvet kresniča je treba zatakiniti na vsako njivo, vrt, sadovnjak in vinograd. Istotako se mora kresniče zatakiniti za streho vsakega poslopja. Tak je stari običaj, kateremu menda nikdo ne ve izvora in pravega pomena. Najbrže to, kakor pripisovanje nenavadnih moči kresni noči, izhaja še iz paganskih dob starih Slovanov. Solnce doseže o Kresu najvišjo točko na nebu, zato so mnogarodi smatrali ta čas za posebno posvečen, kajti solnce je bilo njim, kakor je še danes nam, pogoj rodovitosti, zdravja, in vir vsega dobrega.

Metlice kresniča, ki so mahale izza hišnih streh ali plamenice iz sočnega zelenja polja in vinogradov, so se mi vedno zdele, kot ljubke kresne sličice.

Meni so vedno najljubše neformalne sličice, ki jih amaterski fotografi s svojimi "kodaki" snemajo kjerkoli v naravi. Skupina ljudi, ki so na sliki razvrščeni kot vojaki, se mi vedno zdi nekaj nenaravnega in pretiranega. Moja, za moj okus najlepša slika je bila vzeta, ko sem visel na lesenem "kravjem fencu." Mogoče so k temu nekaj pripomogle tudi dražestno cveteče "kresne rože" na obeh straneh. Toda to je že druga povest, ki spada v zgodovino lepših dni, ko je bilo solnce sreče na višku, predno me je usoda izbrala za žrtev tepežkanja.

Mesto vojaško umerjene, velike kresne slike, hočem vam danes predočiti par neformalnih kresnih sličic, nekakih "snap-shots." Dasi pišem v tihem in zavarovanem "uredništvu št. 2," begajo in plešejo moje misli, kot kresnice. Pa si ogledjte te bežne sličice.

Svilnato mehka junijska noč. Na nebu milijon polnočnih zvezd. Slovenska predstava nekje v predmestju Chicago je bila baš končana, in nekopali vikingsko ladjo, ki je bila zakopana že od 9. stoletja. Zgradili so natančno kopijo iste in z njo prepluli ocean v 27 dneh. Ta ladja, kakoršno je rabil Ericson sam, se sedaj nahaja v posebni koči v Lincoln Parku v Chicagu.

O naselbini Vikingov na ameriškem kontinentu pa ni najprej nikakega sledu. Splošno mnenje zgodovinarjev je pa vendarle, da je Ericsonovo odkritje Novega sveta dokazano zgodovinsko dejstvo.

(Dalje prihodnj.)

kako ducat polnočnih junakov in junakinj se vije v neredni procesiji domov v Chicagu. Prve cestnoželezniške kare so natrane, torej se hodi peš toliko časa, da doide družbo katera z dovoljnim prostorom. Pa je ni, zato družba korajžno hodi, se tuintam v restavraciji pri kavi, čaju in pajih odpočije, nakar smejoča in vriskajoča koraka naprej. Prometa na cestah je malo, policajev še manj. Ob štirih zjutraj so vse potnice lepega spola vitežko oddane na domovih. Pri zadnji postaji so navzoči le še trije junaki in dve junakinji. Pa komu se mudi spat! Sede na stopnicah, gledajo zvezde in govore vesele nesmiselnosti. Zaslisi se ropot voza: mlekar razvaža mleko. In veselo družba sedi ob polpetih zjutraj na stopnicah in si napiva z mlekom iz mlekarških steklenic...

Junak povesti se nahaja na pardnevnih počitnicah v dremajočem mestecu takozvanega "koruznega pasa." V mali strmini nad hišo duhte cveteče lipe, v leni reki pod hišo cveto vodne lilije in kvakaje želve v čudnih notah. Na počitnicah sta dve mestni gospodični, Albie in Josie, katerih eno junak povesti pozna, drugo pa ne. Albie je slovenskega, Josie pa lužičko-srbskega pokolenja. Vedno sta skupaj, vendar Albie neče predstaviti Josie junaku povesti, iz same ženske nagajivosti, kajpak Junak trpi, kajti Josie je krastotica, da malo takih, zabave željna kot on, toda brez formalne predstave se ne more priti do pogovora. Kako je tista pretirana etiketa neumna, vendar ji služimo tako sužensko! Drugi dan fotograf amater slika obe deklici ob vrtnem plotu. Junaku šine v glavo prednja misel. Priplazi se deklicama za hrbet in fotografarska kamera ga "udari" z njima vred. Sledi presenečenje, smeh in ofenziva obeh deklet s korci in vrči studenčnice. Predstavljanje je bilo s te neformalnostjo izvršeno in jeziki so se razvezali. Posihmal so žarele vrtnice in vodne lilije vse lepše in lipe so duhtele vse slajše...

Preko pšeničnih polj Montane drvi avtobus, naložen s pisano družbo potnikov. Izmed zlatega žita zapeljivo gledajo plavice in mak žari, kot sladke misli. Murni in kobilice cvrče in veselo poskakujejo nad žitom, kot žive rakete. Naenkrat deklica na prednjem sedehu zakriči in se prime za prsa. Voznik ustavi. Kaj je bilo? Objestna kobilica je poskočila previsoko in brez ozira na smer, in padla v skrivnostne globine za globoko izrezano dekličino kočmajko. Vsi moški potniki, vključivši junaka povesti, bi bili drage volje pripravljeni pomagati, pa si nobeden ni upal. Kobilica je plačala svojo nediskretnost s smrtjo in vsi navzoči gentlemani so obduhtecem bezgu, o žuborenu potoka, o cvetečem kresniču, toda prelestne zvezde kresne noči je zakril oblak...

To je samo par sličic iz časov, ko je bilo sreče solnce na svojem višku in ko so najlepše blestele kresne zvezde.

Jugoslovanska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: ANTON ZBAŠNIK, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: PAUL BARTEL, 901 Adams St., Waukegan, Ill.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minnesota.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni zdravnik:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. S. Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412-12th Ave. E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22nd Place, Chicago.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 218 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC.

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljke naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse prižbe naj se pošilja na sedežnika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniških spričeval naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in članice membe naslovov naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovancem za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se prijavi tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani članicami.

ščavi, kjer duhti bezeg ob žuborečem potočku, se oglašajo ameriški slavček — mockingbird. Po zaviti stezici se približajo klopici, da bi od tam užival čar kresne noči. V zraku plava polzavestna slutnja: "Fair and warmer to-night."

Tam najdeš Julko, s knjigo v roki, ki zre v mehki polumrak in sanjari. Na opostile zaradi motenja te povabi, da prisedeš. Pa se razpreda, oživlja in zamira govoric, kot petje mockingbirda v goščavi. Malo nižje poteka potoček preko par yardov široke livade, in v njem se utrinjajo kresne zvezde. V strmi rebri na levi vzdiga kresniče svoje bele baklje v mrak kresne noči. Med vonjavo jazmina se meša omamljivi duh bezga in divjih vrtnic. V polumraku se vžigajo kresnice, kot mali, leni bliski.

Deklica te opozori na kresne zvezde na nebu in na njih odev v potoku. Pogledaš na nebo, nato na potoček. Nakar se zazreš v Julkine oči, in prisrčeš, da lepših zvezd še nisi videl v življenju. Prisrčeš tudi, da čar kresne noči nima primere, in da so poljubni kresne noči opojnejši, kot najslajše vino.

Toda čas teče hitreje od žuborečega potočka, posebno v kresni noči. Ze je polnoči, in teta na verandi kliče Julko. "Tukaj na klopici sem, teta, pridi še ti doli," vabi deklica. Rejena, dobrodušna gospodrica boardinghousea se približuje po stezici in sede na klopico, da bolestno zaškriplje. Dolgo je delo v kuhinji, in dobro se je nekoliko ohladiti v nočnem hladu.

Pogovor se suče o petju mockingbirda, o kresnicah, o duhtecem bezgu, o žuborenu potoka, o cvetečem kresniču, toda prelestne zvezde kresne noči je zakril oblak...

To je samo par sličic iz časov, ko je bilo sreče solnce na svojem višku in ko so najlepše blestele kresne zvezde.

DROBNE SLOVENSKE VESTI

Slovenski Sokol v Clevelandu poleti v nedeljo 23. junija v Euclid, oziroma v novokršeno Ljubljano. Na vrtu Jugoslovanskega društvenega doma bo cvet naše mladine pokazal kaj premore telovadba in sokolska vzgoja. Poleg tega bo v prostorih Doma vse, kar je potrebno za dobro uspehi piknik. Slovensko občinstvo iz Velikega Clevelanda bo, kakor vsakokrat, nedvomno tudi to pot pokazalo svojo naklonjenost Slovenske-

mu Sokolu z veliko udeležbo. Koncert, katerega je dilo Slovensko pevsko in brazevalno društvo "Blood nemaugh, Pa., v soboto 15. junija, je nudil posetnikom o duševnega užitka. Ob je o tem enkrat pozneje.

V uredništvu Nove Dobe se pretečeni teden oglašajo J. Srebrnak in Mrs. Messing, Calumeta, Mich. Mudilni na obisku sorodnikov in teljev v Detroitu, Mich., in Clevelandu, nakar sta v Ill., Milwaukee, Wis., splošnih delavskih razpravah Calumeta sta pripravljena se polagoma boljšajo.

Kolkor skomin ne uredniku taki, sicer določeni obiski, jih povzročajo glednice, s katerimi bardirajo prijatelji od strani. Prijatelj Klopica zelene države Washington, kar Perusek iz Slovenije, telj V. J. V. iz Atlantic pevec Šubelj iz pelinove Pagon, znana stoterim kam v podjetju Richman v Clevelandu in tudi reji v Diamondville, Wyo. Ljubljane. "Največ sliši kom sliši Slave," žal, urednik Nove Dobe priredil gastvu le pastorek.

Rojak in sobrat Frank iz Loraina, O., mudil se cent pretečenega tedna jim sinom na obisku prijateljev v Conemaughu in John Pa.

DOPISI

Članstvo našega društva Martina, št. 44 J. S. prosi, da pride v večje lu na redno sejo 23. Treba bo tam ukreniti, trebno za piknik, društvo priredi peto mesec (30. junija) na nem koncu Hopocan Tisti, kateri ne živite in ne veste za prostor, treba le, da najdete Ave. in greste po njej padu (West) in prišite na mesto, ker naprej škega prostora ni več, se tudi ženske članice naj udeležte te seje, pomenijo kaj bodo naši svoji redni seji mesec sklenilo, da se pobira lar naklade od vsacega (Dalje na 5. strani)

NEW ERA SUPPLEMENT

Edited by Anthony L. Garbas.

Current Thought.

LODGE TALENT

PROPORTIONAL RETURN OF ENERGY SPENT

So often certain members complain that no dignified progress can be made on account of the lack of talent. It is disheartening to have these discontented people constantly harp on this subject. If some energy was spent to develop and uncover hidden talent instead of wearing a frown and pronouncing doom for the lodges, the situation with reference to the possibilities of the lodge would be improved a hundred percent. It is, therefore, of inestimable benefit to the lodge if the members realize that energy is the greatest part of what we have.

If the violinist were to lay his instrument aside and wait for talent, chances are he would never accost it. This method is repulsive to the laws of probability. But if he were to place his violin under his chin and with bow in hand practice conscientiously and with determination to achieve success, his chances would be greatly enhanced.

Our lodges therefore will be compensated by as much as the energy and effort the members spend and no more. The chances to receive more than the energy spent is as possible as the perpetual motion machine. It can't be done.

JUVENILE CONTRIBUTIONS AND THE NEW ERA IN THE FUTURE

The increasing interest of our juvenile members in the New Era of today in that it will be assembled with multifarious subjects from members all over the country. There will come a time in the history of our organization when due to the shortage of space, articles will be rejected unless well written. The objective of our paper then will be to publish quality articles. There will be no necessity of urging members to write.

Many of our young members have journalistic aspirations and are attempting to emulate some great writer. Of course, the average will suppress the number of exceptionally good writers, however, our young members should be encouraged to write. They should be urged to indulge in the pleasant pastime of composing something worthwhile for the thousands of members to read and be stimulated by.

Let none of our members acquire the inferiority complex of writing, no article will be rejected if it has the least semblance of rational thought. In order to realize an improved New Era we should do our level best to write well and often.

Let none of our members acquire the inferiority complex of writing, no article will be rejected if it has the least semblance of rational thought. In order to realize an improved New Era we should do our level best to write well and often.

WHY I ENJOY PICNICS

There are many reasons why I enjoy picnics. I profess to enjoy munching with sandwiches, while sitting with bloodthirsty mosquitoes and other cannibalistic insects.

At the approach of spring I contract a certain vagabondish fever whose cure is the wide open spaces. This yearning for freedom perhaps is instinctive of everyone and can be traced way back to prehistoric days.

Chasing flies while devouring sanded luncheons was the open when one feels jealous of all gypsies and wanderers. Beggars brings on an effervescent spirit resulting in a condition similar to intoxication. Perhaps you have already noticed and experienced that superb tension of excitement at the outset of a picnic.

At the end of the day the picknicker is differentiated from a corpse only by the whiskers or the act of chasing some flies.

Worn out feeling commonly associated with picnics I still remain susceptible to them because they allow a day's parole from the prison house of respectability. There is nothing exhilarative as the pure country ozone and nothing so entirely gratifying as the right laws of etiquette to violate.

I therefore will remain inflexible as to the merits of ancient nomadic existence and will continue to enthusiastically respond to all my invitations for picnics.

I therefore will remain inflexible as to the merits of ancient nomadic existence and will continue to enthusiastically respond to all my invitations for picnics.

I therefore will remain inflexible as to the merits of ancient nomadic existence and will continue to enthusiastically respond to all my invitations for picnics.

Sport Sense

SLOVENE YOUTHS SUCCESSFUL IN TRACK MEET

At the second annual individual interscholastic track and field meet sponsored by the Hibbing Junior college and held recently at Hibbing, Minn., about seventy-five athletes representing nineteen schools in various sections of the state of Minnesota, participated in the events, a number of Slovenes won first, second and third places.

Nicholas a versatile athlete of Ely, Minn., collected first honors in the broad jump, one and two hundred yard dashes and in addition he placed third in the javelin throw and also led his mates to victory in the half-mile relay.

Gouze, a Slovene athlete of Ely, Minn., won out in the 220-yard low hurdle. Motti of Eveleth came in fourth in the same event. Rebovich of Gilbert took second place in the discus throw. Nemanich representing Aurora took second honors in the broad jump.

Eveleth Junior college has had one of the most successful seasons with its track team. The team won first place in the northern divisional college track meet and third place at the state meet. The Slovenes on this team are: Frank Grabeck, Jerry Ahlin and John Laurer.

SLUGGING COMRADES TRIM U. S. VETERANS

Repp hits homer with bases loaded.

The Comrades, S. S. C. U. of Waukegan, Ill., easily defeated the U. S. Veterans, by a lopsided score of 17 to 2. The hammering Comrades boys hit the ball all over the lot, for a total of 22 safe hits. "Babe" Divjak, the heavy hitter of the Comrades connected for three doubles and a single. "Babe" is the leading hitter for the locals, with a batting average of 450.

Howie Smith pitched a wonderful game, striking out 14 men and allowing but five scattered hits, besides pitching good ball, Howie secured three hits.

Charlie Pabst, star shortstop, was signed up by manager Petrovic, recently, and will participate, in the feature games. His fielding and hitting will strengthen the Comrades aggregation considerably. Divjak, Bartel and Jack Strazer's heavy hitting were the features of the game.

Managers desiring games, write to: John Petrovic, 825 Wadsworth Ave., Waukegan, Ill. Games will be played any time, and anywhere.

John Petrovic,
Comrades No. 193 S. S. C. U.

Comrades	A. R. H. E.
Pabst, ss	5 1 0 0
Zupec, 3b	5 1 1 1
Divjak, rf	5 3 4 0
Bartel, 1b	6 3 4 0
J. Strazer, lf	5 2 4 0
F. Strazer, c	6 2 3 0
Korenin, 2b	3 1 2 0
L. Petrovic, 2b	2 0 0 0
McKinney, cf	2 1 0 0
Repp, cf	3 1 1 1
Smith, p	6 2 3 0
Totals	48 17 22 2

U. S. Veterans A. R. H. E.
Griffin, 1b 4 1 1 0
McAllister, p 4 0 1 1
Rhuade, c 4 1 1 0
Amsbery, 2b 4 0 1 0
F. Griffin, 3b 4 0 0 0

BRIEFS

Margaret Agnich, a Slovene girl scout of Ely, Minn., earned the highest honor a Girl Scout may receive, a letter of commendation. Margaret has shown, during her seven years of scouting, the character and loyalty necessary to receive the award. Congratulations.

Several Slovenes took part recently in a comic play called, "Zander-Gump Wedding," presented at the Washington auditorium in Ely, Minn., before a capacity audience. They were Matt Kobe, Annie Simonic and John Perko.

John Longar and Frank Drobnick of Eveleth, Minn., left for St. Louis, Missouri, last week where they plan to attend the summer session at an aviation school.

Miss Rose Basca, Miss Magdalene Yancher and Miss Mary Tomazin of Cleveland, Ohio, graduated as nurses from Charity, Lakeside and St. Alex Hospital, respectively. We wish them our best wishes in their selected vocation.

The Slovene students receiving their diplomas from East High of Cleveland, Ohio, were: Mollie Knaus, Theresa Kocjanic, Edward Blatnik, Paul Cherne, Louis Leustek, Albert Turk and Charles Zelle.

The body of Charles Zgonc, a patrolman on the Chisholm, Minn., police force was recovered last week after a two week's search.

Mr. Anton J. Terbovec, editor of the Nova Doba returned from a several days' trip to Conemaugh and Johnstown, Pa., where he was entertained by the singing society "Bled." He stopped in Pittsburgh, Pa., to see Mr. Zbasnik, president of our organization and Mr. Balkovec, a member of the supreme auditing committee.

Joseph Omahen, Slovene, star half-miler of Lorain, Ohio, High School, received his "L" along with his diploma at last week's commencement exercises.

THE RIGHT PLACE

A negro from the country was called into service during the war. Arriving in town he inquired of another negro loafing in the door way:

"Is dis whar de redemption bo'd is at?"

"Sho' is," answered the other, "but de blessed redeemer done gone out fo' lunch."

LOGICAL

Mother: "No, Tom, no more plum pudding tonight. Don't you know you can't sleep on a full stomach?"

Tom: "Well, can't I sleep on my back?"

Knipper, ss	4 0 0 2
Coselas, lf	4 0 1 0
Marks, cf	4 0 1 0
Becman, rf	3 0 0 0
Totals	35 2 5 3
Comrades	140 133 005-17
Veterans	100 001 000-2

Two-base hits—Divjak, 3; Strazer, Korenin, Smith. Three-base hits—Bartel, Strazer. Home run—Repp. Double plays—Comrades, 2; Veterans, 1. Base on balls—Off McAllister, 3. Struck out—By Smith, 14; by McAllister, 4.

APRIL'S INCREASE IN MEMBERSHIP

Possibly the absence of the "Memberometer" in our recent issues was apparent to some of our members and per-chance some are curious to know why. To begin with, the "Memberometer" was not designed to take up valuable space as might be believed by some. It was intended to exite a needed interest in the membership to be accompanied by friendly rivalry among lodges in which the groups would attempt to surpass one another in the enrollment of new members. Phenomenal results were not expected but a decisive change for the better was anticipated.

The number of new members received in the folds of the various English-speaking lodges during April was so low that it would have been of no valuable consequence to publish the "Memberometer." There was a remarkable change for the better during the month of May and certainly a brighter outlook for the future. In our next issue we expect to publish the membership situation of May and would like to praise the deserving lodges for their effort during that month, hoping that they will continue the practice regularly.

PERSONS BORN BETWEEN JUNE 21 AND JULY 21

The doubtful influence of the sign Cancer predominates for persons born during the latter half of June or the earlier half of July. This is watery, tropical, changeable sign, indicating wavering of character and mixture of good and bad attributes. Though gifted in many directions, persons born under this sign are unstable, and unable to chart a course and stick to it. They are supersensitive upon personal matters; but in impersonal affairs, they are stubborn and invincible to argument. They require homage and flattery and are uncomfortable without it.

The men of this sign are less unstable than the women and occasionally pursue harmonious conventional ways of life. They have a horror of poverty.

Under Cancer are born many successful public speakers, women and men; they have active and progressive minds. They have an inborn desire to roam. When forced into it, they are fairly successful in a business way; their most important undertaking should be confined to the months of February and September and Monday is the most fortunate day of the week for them.

DANGEROUS

Teacher: "Children, can any of you tell me what is the most dangerous part of an automobile?"

Tommy: "Yes, ma'am. It's the driver."

A MEMENTO

First Housewife: "I suppose you carry a memento of some sort in this locket of yours?"
Second Ditto: "Yes, it is a lock of my husband's hair."
"But your husband is still alive!"
"Yes, but his hair is gone."

SUREST THING

Have you ever heard of Nip and Tuck Whiskey? One nip and they tuck you away.

WELL, ISN'T IT?

Dum Dora thinks that a veterinary is a place where they keep veterans.

NATIONAL FRATERNAL CONGRESS

The National Fraternal Congress of America is sponsoring the first International Fraternal Juvenile Convention to convene at Fulton, July 9th, 10th and 11th. Indications are that this gathering will be an outstanding demonstration in every way, as reports coming into the Congress headquarters office show a growing interest from day to day, and it is confidently anticipated that at least a large majority of the Congress societies which feature a juvenile department will be represented at this first great public manifestation of the "youth movement" in our fraternal benefit system.

Every society affiliated with the National Fraternal Congress of America is entitled to send one delegate to this convention regardless of the membership in the juvenile rank, and one additional delegate for each 1,000 juvenile members in good standing on December 31, 1928. Other juvenile members from affiliated societies of the Congress are invited to attend the convention either as visitors or as guests of honor after securing credentials or authority from the supreme officers of their society. All juvenile members attending the convention must be accompanied by authorized adult members. While there is no age limit for delegates and juvenile guests, the committee on arrangements has recommended that representatives shall be at least 12 years of age. Each representative, too, must be a member in good standing in the juvenile rank according to the rules or laws of his society.

It is proposed to conduct a convention along regular lines, the proceedings to be unofficial but formal, including opening of the convention in regular order, appointments of committees, election of honorary national officers—no society to have more than one officer—a school, and presentation of a high class program with best available talent. Each society represented is invited to furnish one drill team to exemplify its juvenile ritual or to present any other form of approved entertainment of interest to young people. The convention is to be conducted and carried on by the juvenile delegates under the direction of adult leadership from the several societies, and by the Congress arrangements committee.

This coming convention at Fulton offers best opportunities of widest scope for the advancement of our fraternal benefit system, but its results are dependent entirely upon the degree of cooperation which will be received from our individual societies. No society boasting a juvenile membership can afford to be missing at the roll call in this convention. It is planned to have motion pictures taken of the teams, delegates and convention activities and to make these available for showing in local theaters and lodge rooms throughout the country. Invitations to be guests of this convention have been extended by Mr. E. J. Dunn, president of the National Fraternal Congress of America, to men of outstanding national reputation, and undoubtedly one or more of this group will be present to inspire and enthuse our youthful delegates toward high ideals of character and citizenship, and in behalf of the

Bare Facts

Sea Rules Of The Road. On the sea it is even more important than on land that there should be well defined rules of the road. While there are "ocean lines," vessels do not move along well-marked lines, like railway trains. They cross and recross each other's tracks. Moreover, there is no air-brake which can halt an ocean steamer within a few yards. Rules of the road at sea are based upon common sense and experience. In general, when two vessels under steam are meeting each other end on, they follow not the English, but the European and American rule with vehicles, that is, each steers to the starboard or right. One short blast from the ship's whistle means that she is taking the starboard course, two blasts mean that she is taking her course to port, three that she is going full speed astern. Should there be risk of collision between a steam vessel and a sailing vessel, it is the duty of the steam vessel as the more manageable to keep out of the way of the other. For the same reason, a sailing ship which is running free is required to keep out of the way of one which is running close hauled.

Potter's Field. This name, synonymous today with a public burial ground, arose in England.

Both in that country and on the Continent the clay used for pottery was dug out by whole colonies of men, women and children. The long trenches were left standing just as they had been dug. No attempt was made to refill them or level them with the adjacent ground. Gradually it became a common practice to cast into them the bodies of the dead among the workers, covering them over with just sufficient earth to hide them from the gaze of the sun.

Bayonet. This appendage to the firearm is said to have derived its name from the fact that it was first made at Bayonne, in France. The story runs that a Basque regiment was hard pushed on a mountain ridge near Bayonne. It was suggested that, as their ammunition was exhausted, they should fix their long knives into the barrel of their muskets. The suggestion was acted upon. The first bayonet charge was made, and the victory of the Basque led to the manufacture of the weapon at Bayonne and its adoption into the armies of Europe.

great fraternal cause they so happily represent.

The publicity values are inestimable, but these too will be dependent upon the extent to which this gathering may be representative of the entire fraternal field. The attention of the fraternal world will be centered at Fulton next month and there is every reason to expect that this experiment in organizing our juveniles of the fraternal benefit system will be so productive of good results as to establish this project on a permanent basis.

Information relative to this coming convention may be secured by writing to the N. F. C. of A. office, Room 920, 30 N. La Salle Street, Chicago, Ill.

Inactivity has been injurious to more than one lodge. Agitate a greater membership in your lodge and you are marshalling success.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

MOJA SMOLA

(Frank Troha)

Da je lagati greh in da ima laž kratke noge, nam je učitelj dostikrat pravil v šoli. Vse to pa ni dosti zalego, kajti bosonogi šolski dečki smo se vseeno lagali ob različnih prilikah. Seveda je bila laž vsaki takorekoč potrebna, če se je s pomočjo iste dalo izogniti učiteljeve palice. Pa tudi pri laži je treba previdnosti, ker sicer pogostokrat povzročijo smolo, kot se je meni zgodilo.

Ko sem drugo leto pohajal šolo, bila je ena mojih največjih želj, da bi imel žepni nožiček, takoimenovani pipec, s širokim rezilom in rudeče pobarvanim lesenim ročajem. Skoro vsi moji součenci so jih imeli, in jaz sem jih zaviljivo gledal. Pa se nekega dne strahoma približam očetu in ga poprosim za tri krajcarje, da bi si kupil pipec. Oče pa ni imel smisla za moje srčne želje, ter je dejal, da taki fantiči ne potrebujejo žepnih nožičev. Poskusil sem z enako prošnjo pri materi, kjer sem prav tako opravič. Tako sem začasno obupal nad izpeljivostjo moje srčne želje.

Par dni nato pa se mi je sreča nenadoma nasmejala. Ko sem prišel iz šole, vidim, kako se pred našo hišo ustavi lepa kočija, iz katere je stopil neznan gospod. Ko me zapazi, me pokliče k sebi, in jaz sem se strahoma približal. Moj strah pa je bil čisto neutemeljen, kajti gospod je bil prijazen, in je samo želel, da bi pazil na njegovega konja toliko časa, dokler se bo on mudil po opravkih v prodajalni. Razume se, da sem tako častno službo brez ugovora sprejel, nakar je neznan gospod, ki je bil neki trgovski zastopnik, vzela svoje kočije in odšel v prodajalno, ki je stala poleg naše hiše. Ponosno sem se sukala okoli kočije, zlezal celo vanjo, da se prepričam, kako udobno se sedi na mehkih sedežih, nakar sem si tudi iskrega konjiča ogledal od vseh strani, in celo potipal sem ga, kar se mi je zdelo zelo junaško.

Gospod se je kmalu vrnil iz prodajalne, me pogladil po lasih in dejal, da sem priden dečko, nakar mi je stisnil v roko dva krajcarja kot nagrado.

Ko sem ogledoval tako lahko zaslužen bogastvo dveh krajcarjev, sem se seveda takoj spomnil na pipec. Toda, pipec je stal tri krajcarje, torej mi je do kupne cene manjkalo še en cel krajcar. Po daljšem premišljevanju sem se podal v Mehačev trgovino, kjer so tudi pipec prodajali. Z Mehačevimi smo si bili nekaj v sorodstvu, zato sem upal, da bodo imeli nekoliko razumevanja za moje finančne potežkoče. In res, ko sem jim razodel, kako zelo si želim pipeca, da pa imam le dva krajcarja, sem se jim zasmilil, in prodali so mi ga po znižani ceni.

Tisti dan gotovo ni bilo srečnejšega dečka v vsej občini. Več kot stokrat sem potegnil rdeči pipec iz žepa, ogledoval ga, in prekipeval samega ponosa in veselja. Drugi dan sem moj novi pipec moško kazal svojim součencem. Boljšim prijateljem sem ga dal celo na poskušnjo, da se prepričajo, kako je močen in oster, čemur se seveda itak ni smelo ugovarjati.

Pred pričetkom pouka smo se, kakor po navadi, tudi tisti dan igrali na trati pred šolskim poslopjem. Skakali smo, se lovili in celo na glavo smo se postavljali in skušali po rokah hoditi. To pa je bilo usodno

pipeca ni bilo več tam. Nisem se mogel premagati, da ne bi bil povedal učitelju o veliki izgubi, ker sem domneval, da je pipec morda našel kateri součenec, in bom tako imel priliko ga dobiti nazaj. Takoj, ko sem učitelju naznanil žalostno novice, se je oglasil Miklov Nace, da je pipec našel. Jaz sem veselo vzkliknil, da je moj, toda učitelj je pozval Naceta s pipecem k svojim mizi, ker se je hotel prepričati, če je pipec res moj.

Učitelj si pipec ogleda od vseh strani, nakar pokaže na konec ročaja, in me vpraša, kaj je imel moj pipec tam: luknjico ali križček.

Takrat pa ne vem, kaj me je bilo obsedlo, da sem dejal, da je moj pipec imel križček, dasi sem vedel, da je imel luknjico. Menda sem iz učiteljevega vprašanja posnel, da ima dočimni pipec križček, pa sem hotel priti do njega, če je moj ali ne.

Ko sem izgovoril tiste usodne besede, učitelj izjavi, da pipec ne more biti moj, ker na ročaju ni križčka, ampak luknjica. Ker se noben drugi ni oglasil, da je pipec izgubil, je ostal najditelju, to je Nacetu, dasi sem vedel, da je moj. Laži nisem mogel popraviti in preklicati, ker bi se bil s tem izdal. Nacetu sem pa upravičeno zavdal njegovo srečo, ker je prišel do lepega pipeca tako poceni.

Po tistem nesrečnem dogodku je preteklo več tednov, predno so se moje premoženjske razmere toliko izboljšale, da sem si mogel nabaviti nov pipec. S tistim sem bil pa seveda bolj previden. Nvčil sem ga privezanega na vršici, na konci ročaja pa sem zarezal križček, da se ne bom več tako usodno zmotil, če bi ga še kdaj izgubil. Tudi v laž se od takrat nisem dal več tako zlahka zapeljati, kajti tista usodna dogodka s pipecem me je prepričala, bolj kot vse učiteljeve pridige, da ima laž res kratke noge.

PRI PALČKIH

Deželo vso pokrije tvoja dlan, deset minut je ondi noč in dan, in palček ljubi svojo očetnjavo, poseben red ima in svoje pravo: naprstnik zbral si palček je za hiško,

za slona ceni in spoštuje miško. Pritlično dreveje tenko je ko las, pet hišk — naprstnikov je cela vas.

Svilena nitka je debela vrv in som orjaški nežna je postrv. Donebne gore poljske so krtine, peščena zrna—gruče in skaline. Požrešni jastreb je brenčeca muha,

drobtinica je palčku hlebec kruha.

Je morje nedogledno žabja mlaka, mogočna vojska — palčka dva, vojaka.

Šivanka ni, da vdevala bi nitko, ž njo palček se poda v krvavo bitko.

Po travicah se milostiva huška, če tehta le en gram, je debe- luška.

Na travnih bilkah rosa je poplava, gorje, gorje, če vtone vsa država.

Naprstnik zbral si palček je za hiško, pri igri brca mesto žoge — šiško.

(Marija Grošljeva)

NOTE

Jaz pravim, da so mejičice, v mejah črne pfičice; čepijo, molčijo, nas peti učijo.

(Oton Župancić)

THE WATER OUZEL

What would you think if you saw a bird about the size of a robin deliberately walk down to a swirling, swiftly running mountain stream, and instead of stopping when it reached the brink, keep right on walking, until the water covered its body, neck, head and all? Well, that is what this small grey bird does every day of its life—and thinks nothing of the unusual performance, which was not an attempt at suicide, but was only its way of getting its dinner. Its principle food consists of insects that live in and under water, so it cannot be squeamish about getting wet. But as a matter of fact, it never gets wet, as its feathers are so soft and thick, and overlap each other so closely, that no dampness ever gets through to the bird itself. You have noticed how water runs off and leaves a duck's back perfectly dry, well, it is the same way with the ouzel—it can slosh around in water all day, and when bedtime comes, walk out as dry as the proverbial chip.

If there is anything he is crazy about, it is water and dampness, and he is never con-

If There Is Anything the Water Ouzel Is Crazy About, It Is Water And Dampness

tented and happy unless he is within hearing of falling water, and near enough to wade when the spirit moves him. When he builds his nest, dry twigs and dead leaves do not appeal to him as building material, he selects tufts of living moss, fresh and green, and with this he constructs an attractive bungalow, either in a crevice, or on a narrow shelf of rock, as near to a water-fall as he can get it, and sometimes back of one, so that he has to go through a curtain of water every time he goes home. The moss of the nest is kept alive and growing by the spray from the constant spray of the waterfall, but if it happens to be too far removed for that, the birds do the sprinkling themselves, by diving and then hovering over the nest and shaking their wings, just as you would shake a sprinkler.

And even after the babies are hatched, the sprinkling of the nest goes cold from going to bed in damp clothes—nobody know it.

The ouzel is as much at home when walking about over the bottom of a mountain stream, with swiftly flowing water all around and above him, as he would be on the bank with the sun shining. He can actually fly under water—at least, he moves his wings exactly as he does when navigating the air, but more probably they serve as oars to propel himself.

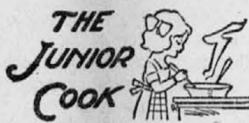
This bird of curious habits, is so constituted that nothing seems to affect his happy disposition—he takes the weather just as it comes, and sings as merrily when freezing winds, straight from the north threaten to pick him clean of feathers; and when everything is covered with snow and sleet, and when even his beloved stream is locked under a coating of ice, as if the skies were blue, and butterflies were drifting by on every breeze.

He searches around until he

finds an air-hole, lets himself carefully down, sinks to the bottom, as if weighted with lead, and trots about over the slippery rocks, in his still-hunt for dinner. When he feels the need of air, he finds the hole through which he entered, clambers out, and goes about his business, none the worse for his cold bath. On winter mornings, when the thermometer is way down below the zero mark, you never see him, sitting with hunched shoulders, and fluffed-out feathers, as if trying to keep feet and legs warm, but he is as chipper, and full of life and action, as if all doors were dripping sunshine. Under the most adverse circumstances, he keeps his merry song going without ever a stop, and while he cannot be compared with a mocking bird, or thrush, some of his notes are golden with melody. He is one of those fortunate beings who sees the bright side, and is only too happy to be alive and able to sing—some people are like that—and it is a joy to have them around. The ouzel is about the size of a robin, but many of his ways are anything but like those of our old friend with the red breast, and he seems much smaller, on account of his short, dumpy tail, which is always in motion, reminding one of a wren. Every thought and emotion of his busy brain finds expression in an upward flip of this tail that is never still. It can do everything but talk—in fact, it is his way of talking—and what he cannot say with his short, but expressive tail, is hardly worth saying. The short tail gives the bird rather a dumpy appearance; his wings are short and rounded; his plumage soft and thick, and of a modest gray, that one can wear without being conspicuous. His legs and feet are strong and stout, evidently built for service, instead of for looks; bill and legs are a dingy brown—very much the same color of the wet rocks, over which he usually does his walking.

If you want to see him, you will have to go to the Rocky Mountains, for it is there that he makes his home; and even there, he picks the wildest, roughest part of the hills.

Deep gorges, where brawling streams tumble from ledge to ledge, and where the air is damp with the spray, are his favorite resorts. He would probably lose his mind, where there were no rushing waters, or slippery rocks and dashing spray.

MUSHROOM OULET

Wash, drain and cut into sections about eight good sized or 12 small mushrooms. Cut them lengthwise so that the pieces are shaped like a letter T.

Melt two tablespoonsful of butter and add the mushrooms. Cover tightly and cook over a low flame for 10 minutes.

Take up half the mushrooms, keep in a warm place to use for garnishing.

Break five eggs into a bowl and beat till foamy and well mixed.

Add one-half teaspoon salt and one-eighth teaspoonful pepper, and beat again.

Add four tablespoonsful of water and beat again.

Pour into the pan with the mushrooms and cook till firm.

MLADINSKI DOPISI
Contributions from our Junior Members

RDEČE JAGODE

Deček, poln zavisti in lahkonomnosti, je šel v gozd, da si nabere rdečih jagod. Imel je lepo košarico že skoro do vrha napolnjeno. Pa ga sreča gozdna vila in ga vpraša prijazno:

"Kaj imaš v košarici, srček moj?"

Fantiček pa se odreže kljubovalno: "Nič!" Bal se je namreč, da bi ga vila zaprosila za par jagod.

Vila nato resno reče: "Če to ni nič, ti pa tudi nič koristilo ne bo."

Od tedaj se nihče ne nasiti z jagodami, pa naj jih pozoblje kolikor hoče.

Louise Illovar.

Blaine, O.

Dragi g. urednik: Naznanjam vam, da sem dobila že drugo nagrado od Nove Dobe, in sicer zdaj svoto \$2.00. Menda zato, ker pišem za list Nova Doba. Se prav lepo zahvalim; sem jo bila prav vesela, pa mislim, da bi jo bil vsak vesel.

Pozdravljam vse bratce in sestrice, ki pišejo slovensko v mladinski oddelek Nove Dobe.

Ljudmila Illovar.

Export, Pa.

Zopet nadlegujem g. urednika z malim dopisom. Najprej se lepo zahvalim za darilo, katero sem prejela meseca marca. Bi se bila oglasila že v aprilu, pa sem se bala, da bi g. uredniku prehitro lasje sivi postali. Torej, hvala lepa uredniku in glavnemu odboru za poslano nagrado. Če človek prejeme kakšno stvar v dar, je veliko več vredna, kot če bi jo sam pridobil.

Dragi bratci in sestrice, zdaj tekem šolskih počitnic bomo imeli več časa, pa skušajmo kaj lepega in dobrega napisati za Novo Dobo. Tudi če slovensko pišemo, nam ne bo škodovalo, ampak koristilo. Če bi ne bili tako daleč na okoli raztreseni, bi bilo lepo, če bi vsi enkrat skupaj prišli. In mnogo icedreama bi moralo biti za nas.

Tukaj pri nas smo imeli hladno in deževno pomlad. Marsikaj je pozeblo, drugo je pa še toča pobila. Ne vem, če bo kaj jabolk in hrušek, katere imamo tako radi.

H koncu pozdravljam vse bratce in sestrice v mladinskem oddelku, perice v uredništvu št. 2 pa prosim, da skrijejo tisti koš na kolesih kam v kot, dokler ne bo ta dopis sprejet.

Pauline Supancic.

Ely, Minn.

Najprej se prav lepo zahvalim za knjigo poezij, katere mi je bila po Mr. Otrinu poslana kot nagrada. Sem bila zelo

Loosen at the edges about every minute so that the runny part can get to the bottom.

Take up on a hot platter and garnish with parsley and the remaining mushrooms.

Notice that this is a different omet from that made with a mushroom sauce. This new recipe is much quicker to make than the other.

NAGRADE

Za dopise, priobčene v mladinski prilogi meseca maja, so bile mladinskim dopisnikom določene sledeče nagrade:

Henry Havent, dr. št. 200 — \$2.00; Mary Zurga, dr. št. 150, Rose Muhvich, dr. št. 129, Hedvik Zupan, dr. št. 117, Frances Korent, dr. št. 109 in Angela Muha, dr. št. 92 — po en dolar. Frances Govze, dr. št. 25 je dobila Ivan Zormanovo knjigo "Slovenę (Jugoslav) Poetry".

vesela in vso skozi sem jo večkrat prebrala. Je tako fino, ko je pisano slovensko in angleško, da se lahko vse razume. Pa še slovensko se bom naučila s tem.

Potrudila se bom, da bom še katero nagrado zaslužila. Hvala tudi glavnim odbornikom JSKJ, ki so poskrbeli za to, da se dajejo mladinskim dopisnikom nagrade.

V nedeljo 21. maja je bila tukaj na Ely pevec g. Anton Šubelj. Oh, kako lepo zna peti, da bi še človek kar zjokal. Pa tudi angleško govoreči narod ga pohvali, ne samo Slovenci. Zna tudi veselih in smešnih pesmic brez konca. Kateri ga še niste slišali, le pojdite ga poslušat, kjer bo pel.

V nedeljo 12. maja smo imeli tukaj slovensko igro, ki je bila tudi fina.

Še to moram povedati. Včeraj sem šla ribe lovit, pa ni hotela nobena blizu priti. Nakenkrat pa mi nekaj ustavi moj trnek in jaz veselo zakričim, da že imam eno veliko ribo. Vlečem in vlečem, in kaj privlečem na površje? Eno črno, mokro vejo. Vsi, ki so prihiteli gledat, so se mi smejali, tako, da me je bilo kar malo sram. Moj oče jih je pa tisti čas osem vjel.

Ko sem ravno hotela skončati ta dopis, mi je Mr. Otrin prinesel od Nove Dobe nagrado, ček za en dolar. Prav srčna hvala zanj. Tega bom hranila, dokler bom le mogla, za spomin. Pozdrav vsem!

Francka Korent
članica dr. št. 200 JSKJ.

SYMBOLS OF SPRING

With the coming of spring come the joys of nature. The hikes into the woods reveal the cunning animals, the budding trees, the hills, the rushing waters of the brook, and the beautiful flowers.

You do not have to go into the woods to see signs of spring. It is evident everywhere. On your lawn you can notice the grass turning from brown to green. Your flower buds begin to have small sprouts of daffodils and the tulips pop from the soft moist earth as if to say, "cheer up spring is here!"

When the birds chat merrily at your chamber window making you rise early from your comfortable bed, then you have "spring fever."

Jennie Bouha (Age 10),

Lodge No. 71, Burton, O.

THE CAT

Once my aunt gave us a kitten which we fed and cared for until it grew to be a good sized cat. On day while observing very closely I noticed that the cat was blind. So after telling my dad he instructed a neighbor's boy to take the cat to the river and drown it.

Next morning on arising we again found the cat with us. This time my dad thought that the next best thing would be to lose the cat in some distant woods. He came home quite tired from his walk, but was pleased to think that he had lost the cat at last. However, the next morning dad was fairly mad for the cat again returned. Fortunately for the cat, dad realizing how persistent the cat was in remaining with us, he refused to try to get rid of her any more and so the cat is still with us.

RABBITS IN TREES

Once mother and I went on a flower picking expedition. While walking along I noticed a bird's nest and so I asked

mother what kind of birds in that particular nest. I informed that it was a rabbit nest. After we picked a bunch of flowers we decided to go home. On arriving home, of course, told my brother the nest and he insisted on seeing it.

We came to the tree and climbed it and instead of finding eggs as we had expected he picked up a stone. I was disgusted with our find we went home and told mother about it. She then told us that rabbits must have flown away.

We had company at home that evening and got a big kick out of our sode with hunting rabbits in a tree.

Angela Muha (Age 12)
Lodge No. 92, Joliet, Ill.

SAVED BY A MATCH

One afternoon two boys I went for a walk. We went to a swamp which was four feet deep. The attraction here, however, a raft. I was the first to get on it and my friends caught up on also. The raft was a huge one and naturally with the weight of three of us.

We were thoroughly frightened and were compelled to be before going home for it were not, a good lecture await us if not something severe. On our way home, stricken as to how to get without any fire we gradually believed that we would have to take the punishment alone came a man. We thought the man for a match and convincing him that we were going to smoke he brought a match from his pocket and gave it to us. Gathering a bundle of wood, we started a fire and were saved from being drowned by the match which stranger had given us.

Frank Cernosek

Conemaugh

JIMMY'S PLAYMATE

Jimmy was a little boy who lived on a farm with his mother. Jimmy's grandpa and grandfather have 72 acres of land. Jimmy liked to live on a farm, because there were many cows, horses, hogs and geese.

Once Jimmy went out to play. A goose was following him. The little goose was following Jimmy and Jimmy was frightened and began to cry. The kind mother heard the cry of Jimmy and ran to see what the trouble was. There she saw Jimmy and his naughty goose. She picked her eyes and mouth wide open in surprise. She took Jimmy by her arms and sent the little goose to his mother.

Jimmy's grandmother began to tell him because he was frightened by the little goose. Ever since that day Jimmy and the goose were playmate.

Carolina Jerina (Age 4th)

Aurora, Ill.

THE MYSTERY OF HOME

One night three boys made an assault on our home. Each with a gun in hand. One knocked at the door, the other looked through the window, and one blocked the way with greens. They came after a jewel box in the house. The boys were all huddled in front. The baby was the first to be seen. "Mamma, look at this thing looking through the window." Soon our decision

(Continued on page 2)

MLADINSKI DOPISI

Contribution from Our Junior Members

(Continued from page 4)

made. Mother and I would try to chase the witches away, while the rest would watch the treasure. We donned ourselves in wings and flew out of doors. A wisp of three brooms told us that we must go faster. Soon all was quiet. We fell exhausted on a roof of a house, but were surprised to see the witches still after us.

Knowing that witches walk slowly, we walked and ran until we came to a hill. The hill was sloping downward so our speed was terrific. At the bottom was a hole which we fell into. Struggling for air soon found my way into a cave, and mother followed me. The room sparkled and glittered and my eyes sighted ice cream on the table, but mother, who was wise, looked under the plate and saw the word poison written. On we went until we met a prince who cried, "Play with me. I am alone." I did. Mother urged me to go on. Off we went. Windings and windings were trodden by mother and I until we came to an iron door. It opened. It couldn't be, but there were the three witches who awoke with a shiver.

This dream was followed by a headache and doctor's looking at my tongue and every Elizabeth Peternel (Age 14).

MISCHIEVOUS DICK

At the time of this happening, Dick was twelve-years-old. He was going to the beautiful school by the name of Washington.

Miss Kross was his history teacher. Dick was very mischievous and naughty as most boys are. Some are naughty only sometimes and some naughty all the time, the latter points out Dick. If he wasn't annoying you he was annoying someone else.

One day in history class, as they were reviewing the Civil War, Miss Kross asked Dick, "Who was president during the Civil War?" Poor Dick only thought the president part of the sentence and answered, "President Coolidge." (who was president at that time). There was a roar of laughter in the class, but the teacher only made poor Dick come up to the front of the room and stand on his feet.

Since Dick was a boy who always had time to play, but when it came to work, he never had any time to study. The next day in history class Miss Kross asked Dick to recite the subject concerning the battle of Gettysburg and so he remembered it.

Pennsylvania is in Gettysburg, the place where men get their hamburg. When Sherman marched into Gettysburg, the generals had a terrible duel. The south side won the battle by a bold stroke at Sherman's left wing. He looked at the teacher to see how she was taking his recitation and she continued:

"This battle was fought on the 4th. I think 1924 and this was the turning point, for the north won all the rest of the war in the end."

With this he sat down only to be pulled out to the front of the room where he stood the remainder of the period. He had to stand in front of the class so much that one day Miss Kross came into the room and he was already standing. "Well, what on earth are you standing up here for?" asked Miss Kross.

"Well I know that I'll

have to stand up here anyway, so I thought I'd just be up here so I won't have to take the trouble of getting up afterward," said Dick.

"Well, of all things," said Miss Kross, and for the rest of the day she could hardly teach her classes, because she kept thinking of "Mischievous Dick."

Johanna Kumse (Age 13),
Lodge No. 6, Lorain, O.

MY EXPERIENCE IN THE HAUNTED HOUSE

As I was walking thru the woods, And, pausing along the way, I, there, terrified stood looking at a house of gray, It took me back to days of old, When father held me upon his knee, And told me of a haunted house, That people were afraid to see.

The night was growing darker, And it began to rain; I started off for home, But it was all in vain; I thought about the haunted house, And going toward its way; I went inside to sleep that night upon a heap of hay.

I listened to the moaning wind, Come rustling thru the trees, I saw a figure come creeping up, Which made me shake my knees, It sent me reaching for the light, But it was all in vain.

So I went back to my bed, And looked at the window pane The figure came creeping upon me, And, oh, how I did cry?

It sent me rushing to the door, And the figure I did spy And chanced to be my faithful dog, Young Dick was his name, And ever since that dreadful night, He wore a golden chain.

Mary Gregorich,
Lodge No. 167 Cle Elum, Wash.

THE FLAPPER

There was a girl in our town Who thought she was so nice, She'd often place her hat way down

And very late arise, Before when she was in school, She disobey the rule. In history she was the lowest in the class

So the teacher said, "You can't pass!" She was so angry at the teacher,

That she called her only a preacher. "I should worry," she said, "When I quit I can lie in bed, And I don't have to worry, But I bet some day she'll be sorry."

And now this city she has left To think Milwaukee is the best, Elizabeth Peternel (Age 14),

Ely, Minn.

I am very grateful to the Nova Doba for the two-dollar check which I received as a prize for the essay I wrote in our last Juvenile section.

Now that our vacation is nearing it will be a real problem to find work here in Ely. It is extremely difficult to secure a job. So many of us go fishing or spend the summer in some other pleasant manner. Of course, we are not paid for this and there is just where the rub comes in. Our mothers insist that we bring in some money but much as we would like to we can't.

We attended the services held at the cemetery last Memorial Day and were quite surprised when an aeroplane hovered over us and dropped flowers in honor of the dead.

After several speeches appropriate for the occasion were made and after the band played

a number of selections commemorating our dead we trudged home with the Memorial program still lingering with us.. Henry Korent,
Lodge No. 200,

Elcor, Minn.

May twenty-second proved to be one our most sorrowful days. My brother, a chap of three years had to undergo an operation for a tumor. Even though in the hands of a very capable physician he breathed his last breath a few hours after the operation. His final resting place is the Gilbert cemetery. We all miss Joseph a great deal.

Katie Novlan.

"AMERICA TRIMPHANT"

The Second Annual Pageant of the Lorain City school was held May 29th, 1929 at the New Recreation Field.

The name of the pageant was "America Triumphant." It opened with the flag raising by the high school band. Then the first scene took place, which followed in "The Coming of Christianity" to Ancient Britain, presented by the Lincoln and Lowell schools.

Ethelbert, King of Kent, his warriors and Bertha Queen of Kent, and her maidens were the chief characters. The queen craved for a favor from the king which he granted. Druid priests brought a living sacrifice for the altar. Ethelbert, recognized the priests and watched their ceremonies. Bertha, asked the king to sent for Augustine, and his followers. Her wishes were granted and the Christian missionary came to the altar where he prayed to God for Ethelbert's conversion. The king conferred with the Druid priests later with Bertha, and finally accepted.

The second scene, Part I was about country lasses who danced the Morris dance, and was given by the seniors of the high school.

Robin Hood and his merry men appeared. While Robin Hood conferred with Friar Tuck, Little John and Allan Dale about the approaching marriage of Maid Marion and Stephen of Trent the merry men engaged in wrestling and boxing. He returned and told of the approaching bridal party and the party of Robin Hood's men scatter. The knot is about to be tied when Robin Hood steps between the prior and Marian and demands the meaning of the ceremony. He gives a signal and the foresters surround the wedding party, seize Stephen of Trent and drag him from the stage. Allan Dale takes Trent's place, but the prior refused to marry them. Then Friar Luck performs the ceremony.

In Part II the high school also presented "May Poles," very beautifully. The third scene, Part I, was acted by Oakwood school in "The Landing of the Pilgrims." The weary Pilgrims landed and immediately knelt and prayed. Some of the men stood on lookout for danger and others gathered wood for fire. The women cared for their children and for the sick.

Part I was about the "White Man's Foot," presented by Garfield and Harrison school. Massasoit, an Indian Chief and his people gathered around a campfire, when Iagos, the great traveler, came into the group. He told of the arrival of the "Pale Face" as he called them. The braves showed their unwillingness to believe by holding their blankets in front of their faces. The scene was interrupted by the return of victorious young braves.

Part III, was "The Song of Thanksgiving" by Whittier Junior High School. Pilgrim families went to church to worship. An elder conducted the service.

Mary Marinac,
Lodge No. 84.

Scene IV. was acted by the Irving Junior High School as a "Colonial Garden Party."

Part I. as the "Spirit of '76" and Part II. George and Martha Washington entertaining families.

Scene V. was of "The Day of '61."

A camp scene on a Civil War battle field. Negro fugitives arrived and entertained the soldiers. A scout entered and brought news of rebel forces. The bugle called the soldiers who marched to battle. This scene was given by Garden Ave. and Hawthorne Schools.

Scene V. was about "America Triumphant." Part I. Columbia followed by the forty-eight states watched the formation of the living flag. Part II. "The Living Flag," given by Fairhome and Longfellow School.

This scene was very beautiful to see as the flag was formed by 5 hundred children. They wore, red, white and blue jackets and to depict the stars, boys were dressed in white jackets and wore a white star pinned to a cap on their heads.

The finale was a "Grand march" in front of the Living Flag of all who participated in the pageant.

Martha Kumse (Age 15),
Lodge No. 6, Lorain, O.

Chisholm, Minn.

I thank you very much for sending me the dollar check as an award for the essay I submitted last time. To tell the truth, I never expected it and was very much surprised when I received it.

I wish that more boys and girls would join our organization for I believe it is worth being in an organization which is so considerate of the young members as well as the old. I hope that those that write and send in articles will be as fortunate as I was. In closing I again wish to repeat the importance of present members inducing non-members to join.

Mary Zurga,
Lodge No. 150.

El Moro, Colo.

Dear Editor:

I wish to thank you very much for the book of poems sent me. I have the day of June 9th, definitely in mind as the day I received the book and the day I had four baby teeth extracted.

Our schools closed for the summer. All four of my brothers and I were promoted. Now we will work on the farm until school reopens. At present we are hoeing corn and it certainly is a real job. Mother keeps telling us that he who goes in the shade in the summer is sure to be hungry in winter.

I would like to form friendships with some of our members. If some one will write to me I shall do my best to continue the correspondence.

Mary Marinac,
Lodge No. 84.

DOPISI

(Nadaljevanje iz 2. strani)

ki je zavarovan za bolezen in sicer se plača ta naklada meseca junija. Vsi tisti, kateri so zavarovani samo za smrtnino, pačajo 25 centov. Ta denar se bo porabil za društvene stroške, ki jih ima društvo vsakega pol leta, da plača dvo-rano, uradnike in drugo. Vsi tisti pa, kateri se udeležijo tega piknika, se oproste te naklade. Uspeh piknika je odvisen od udeležbe članstva in od pripravljenosti istih pomagati pri delu, ki je s piknikom v zvezi.

Dne 5. junija je pri našem društvu umrla članica Anna Lintol. Bila je članica društva blizu 24 let. Pokojna zapuščala tukaj soproga in otroke. Pri pogrebu se je pokazalo kako

teško jo bodo pogrešali in kako težka izguba jih je zadela. Ob času smrti člana(ice) skliče naše društvo izredno sejo, da se tam poskrbi za pogreb, v kolikor se ta skrb tiče društva. Članstvo se bi moralo takih sej bolj številno udeležiti. Mogoče ravno tisti, kateri se takih sej nočejo udeležiti, bi radi videli ako zadenesreča njih družino, da bi bila velika udeležba pri pogrebu. Ne pozabite pri enakih prilikah, da "danes meni jutri tebi."

Anton Okolish,
tajnik dr. št. 44 J. S. K. J

Blaine, O.

Vsem članom društva Naznanilo Slovinci, št. 155 JSKJ naznanjam, da je bilo sklenjeno na redni seji dne 2. junija, da se v bodoče društvene seje ne bodo več vršile na prvo nedeljo, ampak na DRUGO NEDELJO v mesecu. Torej, bratje in sestre, vpoštečajte izpremembo in obvestilo, ter pridite na sejo drugo nedeljo v mesecu ob dveh popoldne. Seje se bodo vršile v navadnih prostorih. Toliko v prijazno naznanilo vsem članom našega društva. —Z bratskim pozdravom.

Paul Hlover,
tajnik dr. št. 155 JSKJ.

Aurora, Ill.

Tem potom uradno naznanjam članom društva sv. Jerneja, št. 81 J. S. K. J., da se bodo redne mesečne seje vršile vsaki tretji petek v mesecu, namesto vsako tretjo nedeljo. To velja za prihodnje štiri mesece junij, julij, avgust in september. Po septemskem redni mesečni seji ta odluk društva avtomatično odpade in se razveljavi. Potem društvo zopet zboruje vsako tretjo nedeljo v mesecu, kakor običajno. Prihodnja redna seja se bo vršila 21. junija; pričetek seje točno ob osmi uri zvečer.

Apeliram na vas vse člane, da se vsaj te seje, ki je polletna, udeležite v nekoliko večjem številu. Člani, ki niste navajeni redno plačevati svojih asesmentov, prosim, da plačate zaostali in tekoči asesment o pravega časa ta mesec. V tem mesecu se zaključijo društvene knjige za prvo polovico poslovnega leta, zato je važno, da imate vsi plačan asesment v mesecu juniju.

V naznanje članom, ki so zavarovani za dva dolarja bolniške podpore: Vsi člani, ki so v razredu za \$2.00 bolniške podpore, plačajo \$1.00 izrednega asesmenta v mesecu juniju. To je sklep glavnega izvrševalnega odbora, in ostane v veljavi do preklika.

Na veselo svidenje 21. junija 1929!

Anton Verbič,
tajnik dr. št. 81 J.S.K.J.

Philippi, W. Va.

Člane društva Blejsko Jezero, št. 191 JSKJ obveščam, da je društvenim blagajnikom bil izvoljen sobrat Joseph Stražisar iz Century, W. Va. Prosim vse člane, da redno plačajo svoje asesmente. Plačaje lahko meni ali pa društvemu blagajniku Jos. Stražisarju.

S sestriškim pozdravom.

Katherine Matko,
tajnica dr. št. 191 JSKJ

Chicago, Ill.

Vsem članicam društva Zvezda, št. 170 JSKJ se tem potom naznanja, da se vsi prihodnja redna seja 20. junija v navadnih prostorih. Seja bo zelo važna in je potrebno, da se je udeležijo vse članice. Društvene seje se ne vrše samo za odbor, ampak je dolžnost vseh članic, da se jih udeležujejo. Na prihodnji seji bodo članice slišale poročilo nadzornega odbora, kakor tudi poročilo o izidu veselice. Torej, da se vidimo na seji 20. junija!

Sestriški pozdrav vsem članicam

cam našega društva, kakor tudi vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!

Agnes Jurečič,
tajnica dr. Zvezda, št. 170 JSKJ.

Canonsburg, Pa.

Ravno ko sem se bil namenil napisati nekaj veselega in zabavnega, tikajočega se našega društva Bratska Sloga, št. 149 JSKJ, me pokliče po telefonu naš društveni tajnik Martin Zagar in mi sporoči žalostno vest, da je umrla soproga našemu društvemu sobratu Jerneju Kocjanu. Tukaj zapuščala soproga, tri nedorasle otroke in več drugih sorodnikov in prijateljev. Bila je članica društva št. 188 SNPJ, katero ji je priredilo lep pogreb v nedeljo 16. junija. Takoj po prvem žalostnem poročilu, dobil sem drugo, namreč, da je umrl mnogim tukajšnjim rojakom dobro znani Mr. Clokey, tajnik šolskega odbora za N. Strabane Township. Zadnje ime-novani je bil American. Ob sta umrla v bolnišnici v Washingtonu, Pa. Obema družinama izrekam tem potom moje sožalje.

Zdaj pa naj pridem na poročilo, katero sem hotel navesti takoj od začetka, namreč, da priredi društvo Bratska Sloga, št. 149 JSKJ svoj prvi piknik v tej sezoni v nedeljo 23. junija. Piknik se bo vršil na Nagodetovi farmi. Vabljeni so rojaki od blizu in daleč, da nas v nedeljo 23. junija posetijo na našem pikniku. Zagotovim jih lahko, da jim ne bo žal in da ne bodo trpeli pomanjkanja v nobenem oziru. Tudi sobrata Terbovca vabim, da pride, ako se ga hoče še enkrat dobro naukati, predno ga zmanjka (saj ve koga). Posebno so pa vabljeni člani društva Bratska Sloga, da se udeležijo tega piknika od prvega do zadnjega. Da bodo zadovoljni s postrežbo in zabavo mladi in stari, bo poskrbel v to svrhu izvoljeni odbor. — Torej, na svidenje v nedeljo 23. junija na Nagodetovi farmi!

Frank Mikec

Cleveland, O.

NAZNANILO IN ZAHVA

LA. — Tužnih src naznanja mo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nemila smrt posegla s svojo koso ter pretregala nit življenja našemu bratu, oziroma sinu WILLIAM F. AUSEC. Ranjki je po kratki in mučni bolezni, previden z zakramenti za umirajočih izdihnil svojo blago dušo dne 26. aprila 1929, v nežni mladosti 20 let rojen v Clevelandu. Dne 1. maja smo ga položili k večnemu počitku na Calvary pokopališče.

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so ga obiskovali za časa bolezni in vsem, ki so ga prišli pokropiti na mrtvaškem odru; zahvaljujemo vsem, ki so pri ranjkem čuli in ga spemili na pokopališče. Posebna hvala Rudolph in Joseph Vidmar, ki sta nam šla na roke v teh bridkih urah.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki so darovali krasne vence v zadnji spomin in sicer: Bratu John Ausec in soprogi, družinam Vidmar, Glavan, Frank in Eddie Hojer, Eddie Marver, Jos. in Mary Bradač, Jos. Mihevc, Znidarsic boys, Faletič bratje, družinam Griesmer, Garvas, Girl friends from E. 55th St., from girl friends, from his friends, St. Clair Hat Cleaning Co., društvo George Washington št. 180 JSKJ., dr. Sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ. Lepa hvala vsem onim, ki so darovali za mase zadržnice namreč družinam Brinovc, Debeve, Mr. in Mrs. Brodnik, Mrs. Lach, Novak iz 60th St., Mr. Grinsec, Lavrich, Mr. John Wenzel Jr., neimenovana, his friends.

Lepo se zahvaljujemo vsem;

Predsednik zborovanja se je zelo strinjal z njegovim nič povedanim govorom. In zakaj ne? Saj govornik je bil dober njegov pristaš in podpornik.

Bili so tudi razni dobri in premissljeni govorniki na zborovanju ali na žalost niso prišli vpoštevi. Bili so tudi zastopniki s prakso za seboj za dotično narodno kulturno ustanovo. Niti njih se ni vpoštevalo. Vodja zborovanja je to dobro razumel, ali vpoštevi jih ni mogel vzeti, ker to bi škodilo njegovi časti. Radi tega je zborovodja preziral dotične zborovalce s skušeno preteklostjo. Kakoršen je bil vodja zborovanja, taki so bili zaključki. Gotovo zaključki so bili povoljni vodju, ker je bilo vse tako, kakor je sam želel. Akoravno so bili v škodo narodni, kulturni ustanovi.

En tak važen sestanek ene gotovo dobro poznane gospodarske, narodne ustanove se je vršil pred nekaj meseci v enem najlepšem mestu na severozapadu Zedinjenih držav.

Ko vodja ustanove otvori glavno ali generalno zborovanje, je bilo na programu veliko zelo važnih zadev za rešiti.

Bilo je precejšno število navzočih zastopnikov z boljšo prakso za seboj, in dobrimi nameni za ustanovo, kakor vodja zborovanja. Ker pa je vodja zborovanja znal vse tehnične poteze, in se je bal drastičnih izprememb, je večina nerazumnih zborovalcev glasovala po njegovih željah.

Gotovo je bilo treba veliko lepih in privabljevih govorov, da se napelje voda na mlin.

(Dalje na 6. strani).

ki so dali brezplačno svoje avtomobile pri pogrebu: Mr. Nick Vidmar, Mr. Jos. Gerbeck, Mr. Jos. Likosar, Mr. Jos. Glavan, Mr. Griesmer, Frank Droblich, Mrs. Lach.

Hvala lepa nosilcem krste: Adolph Brezovar, Jos. Jarc, Frank Droblich, Rudolph Vidmar, Frank Glavan, Frank Bazel, ki so ga nesli na njegovo večno počivališče. Zahvaljujemo se društvom za hitro in točno izplačano posmrtnino.

Iskrena hvala Rev. Jagru za spremstvo iz hiše v cerkev in na pokopališče in opravljene cerkvene obrede ob asistenci Rev. Ponikvarja in Rev. Andrey-a.

Hvala pogrebniku Frank Zakrajšek za lepo urejen pogreb.

Ti pa, dragi sin in brat, počivaj v miru v tih zemljici. Priporočamo vam našega ljubljeneja sina in brata v trajni spomin.

Zalujoči ostali: John in Mary Ausec, stariši, Caroline, sestra, John, Ladislav, Charles bratje.

VAŽEN SESTANEK

Bilo je pred leti, ko je vodstvo ene gotove narodne kulturne ustanove sklicalo glavni ali generalni sestanek zastopnikov, ki so zastopali podpiratelje iste ustanove.

Gotovo, da so ti zastopniki zastopali ideje podpirateljev, dokler je šlo tako, kakor so se sami želeli, in bilo je vse v redu.

Ko predsednik ustanove otvori glavno ali letno zborovanje, se prilagasi en mlad velenaobražen človek k besedi, z malimi skušnjami za seboj. Bil je liberallec, narodnjak, naprednega mišljenja (včasih pa kakor je bolje kazalo) itd. Prišel je nekako takole s svojim govorom: "Cenjeni zborovalci! Ali vi veste zakaj da smo se skupaj sešli danes? Zato, da se vidimo." Potem zopet vpraša. "Ali veste vi zakaj se vidimo? Zato, ker smo skupaj prišli." Govoril je tako še naprej brez konca in kraja, dokler eden izmed zborovalcev ne seže v besedo, da naj konča, ker v celem govoru ni nič povedal.

Predsednik zborovanja se je zelo strinjal z njegovim nič povedanim govorom. In zakaj ne? Saj govornik je bil dober njegov pristaš in podpornik.

Bili so tudi razni dobri in premissljeni govorniki na zborovanju ali na žalost niso prišli vpoštevi. Bili so tudi zastopniki s prakso za seboj za dotično narodno kulturno ustanovo. Niti njih se ni vpoštevalo. Vodja zborovanja je to dobro razumel, ali vpoštevi jih ni mogel vzeti, ker to bi škodilo njegovi časti. Radi tega je zborovodja preziral dotične zborovalce s skušeno preteklostjo. Kakoršen je bil vodja zborovanja, taki so bili zaključki. Gotovo zaključki so bili povoljni vodju, ker je bilo vse tako, kakor je sam želel. Akoravno so bili v škodo narodni, kulturni ustanovi.

En tak važen sestanek ene gotovo dobro poznane gospodarske, narodne ustanove se je vršil pred nekaj meseci v enem najlepšem mestu na severozapadu Zedinjenih držav.

Ko vodja ustanove otvori glavno ali generalno zborovanje, je bilo na programu veliko zelo važnih zadev za rešiti.

Bilo je precejšno število navzočih zastopnikov z boljšo prakso za seboj, in dobrimi nameni za ustanovo, kakor vodja zborovanja. Ker pa je vodja zborovanja znal vse tehnične poteze, in se je bal drastičnih izprememb, je večina nerazumnih zborovalcev glasovala po njegovih željah.

Gotovo je bilo treba veliko lepih in privabljevih govorov, da se napelje voda na mlin.

(Dalje na 6. strani).

POTRESNA POVEST

Spisal Franjo Maselj-Podlimbarski

(Nadaljevanje)

Namah so opazili, da niso ravnopravni z dolinci, ker ti ne dele ž njimi častnih cerkvenih opravil. Jeli so polagoma premišljevali, kako bi dosegli ravnopravnost, ki jim gre po božjih in človeških postavah. Najbolj jih je mikalo, da bi dobili v svojo oblast cerkveno bandero in nebo. Kako mogočno so se postavljali dolinci pri procesijah, a hribovci so capljali ponižno v zadnjih vrstah. Po dolgem notranjem boju, ki je zvest tovariš umstovanja, so jeli nagovarjati dolinske može, da bi bilo pravično in lepo, ko bi se dolinci menjavali s hribovci v teh častnih opravilih. Dolinci pa, ki so okorni in trdi kakor les, po katerem se imenuje njih vas, so se pokazali nepristopne takim željam.

"Postavite si sami svojo cerkev kje vrh hriba, ako se res hočete šopiriti, ali ta cerkve tukaj je naša in nam gre prvaštvo!" Tako so odbili svoje plebejske sozupljane. Tako govorjenje je zaneslo ogenj v streho.

"Oče nebeški, ali je tako lahko postaviti novo cerkev! Pripraven svetnik se že dobi zanjo, ali denar, denar, kje ga vzeti? Kaj pa cerkev, v kateri smo bili vsi krščeni, ali ni tako naša kakor vaša? Ali ne dajemo po svoji moči toliko denarja Bogu v dar kakor dolinci? Kje so naše pravice? Pravica na dan!" Premišljevalje o pravici so hribovci začutili, da se jim gode velike krivice in da so vsega tega krivi dolinci. In našel se je naposed podpihovavec, ki je dobro nahujskal hribovsko stranko zoper dolinsko. Ta lažiosrečevavec človeštva je učil po hrih, da je vsaka složnost to, kar spanje, da brez strankarskega boja ni pravega življenja. In svetoval je hribovcem, ko jih je našel dosti ogrete, naj se pri prihodnji procesiji s silo polaste onega, kar se jim odreka.

Na dan sv. Rešnjega Telesa so se nahujskani hribovci dobro uro, preden se je začel spreved v gabrovški cerkvi, širokopleč postavili k banderu in k nebu ter si prilastili za to pot ta znamenja. Dolinci so bili do kraja razkačeni. Stopili so odločno k hribovcem in zahtevali svojo odvekov vkoreninjeno pravico, ali hribovci se niso dali. Dolinci so se spomnili, da so v cerkvi ter so odjenjali od svoje zahteve: javno so zapustili hišo božjo, kakor zapuste včasih razjarjeni poslanci zbornice. No, razjarjenost se pri dolincih ni tako brž polegla; okrepljeni z množico somišljenikov so čakali pred cerkvijo, da pride spreved na prsto. Jedva je prinesla trojica hribovskih fantov veliko bandero iz svetišča, je planilo nanjo deset dolinskih fantov in ji iztrgalo znamenje. Enako je prišlo nebo iz grčavih hribovskih rok v dolinske. Umevno je, da se ta prememba posesti ni vršila brez pehanja, suvanja in kresanja. Prišlo bi bilo do krvavega boja, ker je neki hribovec že odlomil od neba polovico droga in začel klitati ž njim po sovražnikih, a župnik je jezno pogledal izpod neba po hrumečih ovčcah in kostrunih; zato se je premagani del takoj potepel in se uredil med zadnje vrste.

S tem dnem je nastala za Gabrovce doba notranjih nemirov. Rezko sta se ločili obe gabrovški stranki, pripravljene se sovražiti do hladnega groba. V boju, ki je potegnil tudi najravnodušnejše ljudi za seboj, so bili hribovci na boljšem, ker so se smatrali v soseski za brezpravne in ker jih je vsaka še tako majhna pridobitev, na primer, da sta smela dva hribovska dečka ob velikih praznikih služiti pri maši, moralno okrepila. Zanimivo in čudno je to, da so se Gabrovčani začeli smatrati za omikance, odkar so se med seboj tako sovražno lasali.

S cerkvenega polja se je prenesel spor na vse drugo javno življenje, celo na ljubezensko polje. Hribovski fantje niso hodili več v vas k dolinskim dekletom in dolinski fantje ne k hribovskim, ker pri takem važnem sporu je treba, da molči srce.

Tudi na gospodarskem polju sta si nagajali obe stranki, kolikor sta mogli. Že od nekdanj so gonili hribovski pastirji pozimi krđela ovac v dolino, kjer je volnata žival mulila in ščipala po kopnih njivah in travnikih premrlo zelenjad, ker v hrih ni bilo kopnega sveta in travnikov. Zdaj je bilo konec te paše. Dolinski fantje so naskočili nekega zimskega dne s palicami, metlami, drogi in preklami hribovske pastirce in vnel se je hud boj. Hribovci si niso več upali pasti po dolini; ali bridko so se osvetili dolincem. Ko se je vlił polet v hrih hūdournik in je drla voda po vseh potih naravnost proti dolinskim njivam, nihče ni hotel vzeti motike in napeljati vode v jarke, ampak pustili so jih, da so se zagnale na dolinske njive ter jih v svoji brezmejni svobodi opustošile in razorale in odnesle rodovitno in posejano zemljo na travnike. Tako je za tisto leto splaval dolincem up dobre letine in sad mnogege truda po vodi in prepozno so spoznali, da od nesloge in preprirov nikjer ni prida.

Pa tudi na polju uprave je zatulil kmalu vihar strankarstva. Pri volitvi novega župana hribovci niso več marali iti z dolinci, ampak so dvignili na štēt svojega moža, nekega Luko Kozlevčarja. In kmalu bi bil tistikrat prodrl Luka Kozlevčar, ker je bil pridobil na svojo stran nekaj dolincev — kje se danes ne nahajajo odpadniki! To pa sega že v področje zgodovinarja in mi mu ne maramo zmikati gradiva izpod peresa, pa tega tudi ne smemo, ker ne spada vse, kar vemo o Gabrovcu, v okvir naše povesti.

I. Gabrovški gospodar Cijazovec je gledal velikonočno nedeljo dopoldne 1895. leta mračnega obraza raz prag svoje hiše v beli pomladanski svet. Spominjal se je nekaterih stvari, ki niso obetale prida. Poleg letine, o kateri toži kmet, naj bo dobra ali slaba, so mu povzročali skrbi njegovi domači ljudje. Z ene strani ga je jezil sin Tone, z druge ga je skrbel hči Lenka. Le-tej je štiriindvajset let, godna je za možitev in komaj čaka moža, ali pravi se noče oglasiti. Sin hribovskega posestnika Anžiča včasih močno pogleda za njo; dober gospodar bo mladi Anžič in dal bi mu Cijazovec Lenko, naj jo pelje v hribe, ako sta oba ene volje, pa stari Anžič je trd in ošaben hribovec, ki iz dna duše sovraži Gabrovško dolino in ne mara od tam snahe, ko bi prinesla tudi cel tisočak k hiši.

(Dalje prihodnjič)

DOPISI

(Nadaljevanje iz 5. strani)
Zborovalci z večletnimi izkušnjami za seboj, ki go delovali za in v korist ustanove, niti vpošteve niso prišli. In zakaj? Vzrok temu je, ker niso bili dovolj izučeni v tehničnih potezah za v korist ustanove.

V vseh takih slučajih pride vpošteve tak govornik, ki veliko govori, objubi vse, tudi tisto, kar je nemogoče izvršiti. In zakaj? Zato, ker nima prakse za seboj, pa objubi, da izpelje vse. Zborovalci pa zelo radi nasedejo na take limanice. In ravno tako se je izvršilo na tem važnem sestanku, kar je bilo v čast voditelju.

Po vsakem takem važnem sestanku je tudi potreba zaključke sestaviti, tako, da od govarjajo sklepom sestanka.

To delo se izroči, gotovo proti mali odškodnini, dobremu podpiratelju voditelja, kateri je vodil zmagovalno kolo. Tu se ne vpraša ali je zmoežen ali ne, in ne vpraša se, kakšne zmoežnost ima. Podpiratelj vseeno ne sme ostati brez odškodnine.

Zato se izroči delu dobremu agitatorju, če bo delo dobro izvršeno, se ne vpraša.

Ko so sklepi sestanka lepo uvrščeni, se pronajde da ne odgovarjajo sklepom, kateri so bili sprejeti na tem glavnem sestanku.

Sedaj pa nastane vprašanje: Kdo trpi tisto, kar je vodja ali zborovodja odkrnil, od tistih zborovavcev, ki so imeli dvakrat ali trikrat toliko prakse za seboj kot zborovodja? V največ slučajih tripijo te grozote delavci podpirateljev ustanove, ne pa podpiratelji na glavnem sestanku, katerega vodi ne dovolj izkušena zmoežnost. Pika.

Frank Kačar.

AMERICAN JUGOSLAV ASSOCIATION OF MINNESOTA INFORMACIJSKI URAD

(V tej koloni bodo od časa do časa priobčane razne informacije, katere morejo služiti v korist Jugoslovanom v Zedinjenih državah sploh, posebno pa rojakom v Minnesoti).

Urejuje: John Movern, tajnik A. J. Z. v Minnesoti.

ŠTEVILO TUJERODCEV IN NJIH NARODNOSTI, KI SO BILI NATURALIZIRANI V ST. LOUIS OKRAJU MINNESOTE, LETA 1928
Uradni Rekord Okrožnega Sodišča.

Okrožno sodišče v Duluth, Minn.	
Svedi	105
Angleži	63
Norvežani	62
Finci	48
Jugoslovani	22
Poljaki	16
Italijani	15
Belgijci	11
Danci	11
Rusi	10
Grki	10
Nemci	9
Litvinci	3
Čehoslovaki	2
Nizozemci	1
Turki	1
Ogri (Hungarians)	1
Francozi	1
Skupaj	391

Okrožno sodišče v Virginiji, Minn.

Finci	92
Jugoslovani	87
Italijani	39
Svedi	18
Angleži	6
Nemci	4
Čehoslovaki	4
Norvežani	2
Poljaki	2
Bulgari	1
Grki	1
Ogri (Hungarians)	1
Litvinci	1
Skupaj	256

Okrožno sodišče v Ely, Minn.

Jugoslovani	27
-------------	----

Finci	10	a) Moški	4
Italijani	3	b) Ženske	4
Bulgari	1		
Svedi	1	Skupno število državljanov	98
	42	Polnoletni Jugoslovani v mestu Biwabik, Minnesoti, to so vse tiste osebe, ki so 21 ali več let stare, se dele po njih državljanstvu kot sledi:	
Jugoslovani	70		
Finci	43	a) Ameriški državljani (turojeni)	30
Italijani	35	b) Naturalizirani državljani	68
Poljaki	11	c) Jugoslovani, ki imajo prve papirje	14
Grki	12	d) Jugoslovani, ki nimajo nobenega ameriškega papirja (aliens)	30
Nemci	2	Skupaj	142
Rusi	4	Jugoslovani, pod 21. letom starosti:	
Norvežani	4	a) Slovenci	154
Danci	1	b) Hrvati	65
Čehoslovaki	2	Skupaj	361
Bulgari	1		
Angleži	15	Skupaj	904
		Iz gornjega poročila je razvidno, da naši rojaki v mestu Biwabik so jako napredni, kar se tiče ameriškega državljanstva. Izmed 142 polnoletnih Jugoslovanov v mestu Biwabiku, jih je 98, ki imajo volilno pravico.	
Skupno število naturaliziranih	904		
PONOVITEV			
Jugoslovani	206		
Finci	193		
Svedi	135		
Italijani	92		
Angleži (Great Britain)	84		
Norvežani	68		
Poljaki	33		
Grki	22		
Nemci	15		
Rusi	14		
Danci	12		
Belgijci	11		
Čehoslovaki	7		
Litvinci	4		
Bulgari	3		
Ogri (Hungarians)	3		
Nizozemci	1		
Turki	1		
Francozi	1		
Skupaj	904		

Iz navedenega uradnega poročila lahko izprevidimo, da so naši Jugoslovani v St. Louis okraju na prvem mestu. Toda žal, da ni bilo še več Jugoslovanov naturaliziranih v St. Louis okraju Minnesote tekom leta 1928, kajti med našim narodom je še precej veliko število takih ki nimajo volilne pravice.

BULETIN ŠT. 2.

Uradno poročilo o številu Jugoslovanov v mestu Biwabik, Minn., katero je sestavil Biwabik Ameriški Jugoslovanski Klub št. 8, A. J. Z.

Skupno število Jugoslovanov v mestu Biwabik, Minn., je 361, ki se dele po jugoslovanski narodnosti kot sledi:

a) Slovenci	269
b) Hrvati	92
Skupaj	361

Jugoslovani, ki so 21 let stari ali več:

Slovenci:	
a) Moški	69
b) Ženske	48
Skupaj	117
Hrvati:	
a) Moški	13
b) Ženske	12
Skupaj	25
Jugoslovani, ki so ameriški državljani:	
Slovenci:	
a) Moški	52
b) Ženske	38
Skupaj	90
Hrvati:	

TISKOVINE
od najmanjše do največje za **DRUŠTVA** in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna.

Ameriška Domovina
6117 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO

Joseph Mantel,
JAVNI NOTAR
v Ely, Minnesota,

OPRAVLJA TOČNO IN KOREKTNO VSE V NOTARSKO STROKO SPADAJOČE POSLE

Trgovina z železnino

in pogrebni zavod

Edini kat. pogrebni v Evelethu, Minn., se Vam priporoča v vseh ozirih za točno in ceno postrežbo. Ne hodite v druga mesta, ampak podpirajte domačo trgovino!

Helps Hardware,

312 Grant Ave., Eveleth, Minn.

(Telefon po dnevi: 58, ponoči: 140-607)

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI.

Je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donša vsakodnevne svetovne novice, najbolj izvirna poročila iz stare dovine; mnogo šale in prevode manov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00

in pričeli ga bomo pošiljati

Vas plama naslovite na:

GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N. Y.

ANTON ZBAŠNIK

Slovenski Javni Notar

5400 Butler Street

Pittsburgh, Pa.

Izdeluje pooblastila, kupne pogodbe, pobošnice vsake vrste, oporoče vse druge v notarski posel spadajoče dokumente, bodisi za Ameriko stari kraji. Pišite ali pridite osebno.

PREKAJENO MESO

Sunke, plečeta, želodce in klobase, vse izdelano in pripravljeno po starokrajskem načinu, dobite pri

SLOVENE PROVISION CO.

3452 Independence Rd., Cleveland, O.
Prepričajte se o fini kakovosti našega subega mesa. Pridite, telefonirajte (na Broadway 1353-M) ali pišite.

ZASTAVE, REGALJE

in vse druge društvene potreščine. Pišite po vzorce in cene na jake, sobrata in večletnega trgovca (Agency for Sparton Radio).

IVAN PAJK, 24 Main St., Conemaugh, Pa.

RUDOLF PERDAN

SLOVENSKI JAVNI NOTAR

Naznanja rojakom te okolice, da izvršuje vse v notarsko stroko spadajoče posle.

933 E. 185th St.

Cleveland, Ohio.

Največja in najstarejša slovenska slatarska trgovina v Ameriki. Zlatarske predmete vseh vrst, gramofone, plane in radio vseh vrst in izdelkov dobite pri nas.

FRANK CERNE

6033 St. Clair Ave. in 930 E. 79th St., Cleveland, O.

Navdušenje raste

in to dokazuje vspeh naših skupnih izletov. Sedaj še čas. Nadaljni izlet priredimo

dne 25. junija 1929

s parnikom

PARIS

francoske parobrodne družbe in rojakom dobro poznane

GLAVNI POLETNI IZLET POD OSEBNIM VODSTVOM

pa priredimo

dne 26. julija 1929

s parnikom

ILE DE FRANCE

splošno poznani radi udobnosti in hitrosti. Ta izlet bo vodil naš uradnik Mr. John Krečić. Njegovo poznanje potniških razpisa jamči vsakemu veselo, udobno in brezskrbno potovanje. Za rojake, ki želijo direktno potovanje, pa priporočamo izlet 12. julija 1929 s parnikom VULCANIA, direktno na Trst.

Za rezervacije prostorov, dobave potnih listov ter vsa nadaljnja pojasnila pišite na:

SAKSER STATE BANK

82 CORTLANDT STREET NEW YORK, N. Y.

MIKE UNETICH

SLOVENSKI JAVNI NOTAR V REPUBLIC, PA.

Opravlja točno in korektno vse v notarsko stroko spadajoče posle

Phone: 181-J, Republic, Pa.

Rojakom v Ely, Minnesota,

in okolici

NAZANJAM, DA SEM KUPIL ZNANO "MORRIS BOURGIN" TRGOVINO NA 209 E. SHERIDAN ST.

VSEM SLOVENCEM SE VLJUDNO PRIPOROČAM

Louis Gornick,

209 E. Sheridan St., Ely, Minn.